

UNIVERZITA PALACKÉHO V OLOMOUCI
PEDAGOGICKÁ FAKULTA
KATEDRA SPOLEČENSKÝCH VĚD

DIPLOMOVÁ PRÁCE
Bc. Anna Brušíková

Televizní stanice pro děti Děčko

Olomouc 2017

vedoucí práce: doc. dott. Giuseppe Maiello, Ph.D.

Prohlašuji, že jsem svou diplomovou práci zpracovala samostatně pod vedením doc. dott. Giuseppe Maiella, Ph.D. s využitím pouze citovaných literárních pramenů, dalších informací a zdrojů v souladu se zákonem č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon), ve znění pozdějších předpisů. Souhlasím, aby tato práce byla uložena na Univerzitě Palackého v Olomouci v knihovně Pedagogické fakulty a zpřístupněna ke studijním účelům.

V Olomouci dne 5.12.2017

.....

Podpis

Na tomto místě bych ráda poděkovala vedoucímu mé diplomové práce doc. dott. Giuseppe Maiellovi, Ph.D. za cenné rady, trpělivost a vstřícnost při vedení práce. Dále bych ráda poděkovala dětským respondentům a jejich rodičům za ochotné zodpovězení mých otázek. Nakonec chci poděkovat mé rodině a přátelům za podporu při psaní práce.

OBSAH

ÚVOD	6
I. TEORETICKÁ ČÁST	8
1. MASOVÁ MÉDIA	8
1.2. DĚTI A TELEVIZE	10
2. ČESKÁ TELEVIZE	12
2.2. VZNIK TELEVIZE V ČESKOSLOVENSKU	12
2.3. ČESKÁ TELEVIZE PO ROCE 1992	13
2.4. KODEX ČESKÉ TELEVIZE	16
2.4.1. ČL. 2 ZVLÁŠTNÍ POZORNOST DĚTSKÉMU DIVÁKOVI	17
3. TELEVIZNÍ STANICE PRO DĚTI DĚČKO	18
3.1. VZNIK ČT :D	18
3.2. ČT :D V ROCE 2014	24
3.3. ČT :D V ROCE 2015	27
3.4. ČT :D V ROCE 2016	29
3.5. ČT :D V SOUČASNOSTI	32
3.6. VÝTVARNÝ STYL ČT :D	34
II. PRAKTICKÁ ČÁST	36
4. METODOLOGIE VÝZKUMU	37
4.1. METODA SBĚRU DAT.....	37
4.2. VÝZKUMNÝ VZOREK	38
4.3. METODA ZPRACOVÁNÍ DAT.....	38
5. INTERPRETACE VÝZKUMNÝCH ZJIŠTĚNÍ	40
5.1.1. VYHODNOCENÍ – MLADŠÍ DĚTI (4 AŽ 7 LET)	40
5.1.2. VYHODNOCENÍ STARŠÍ DĚTI (8 AŽ 12 LET).....	46
6. SHRUTÍ A VYHODNOCENÍ PRAKTICKÉ ČÁSTI	53

ZÁVĚR	55
LITERATURA.....	57
PŘÍLOHY.....	65

ÚVOD

Jako téma své diplomové práce jsem zvolila dětskou televizi Děčko. Jedná se o relativně nový kanál České televize, zaměřený na děti od 4 do 12 let, jehož základem je především bezpečný, kvalitní a pestrý program, který má děti zároveň také vzdělávat a vychovávat. Dětská televize Děčko začala vysílat 31. srpna 2013 a hned na začátku své existence vzbudila velký zájem nejen u dětských diváků, ale i u rodičů, jelikož jim stanice nabízí bezpečný obsah, bez všudypřítomného násilí, vulgarit a také bez reklam a díky tomu se nemusí bát nechat své děti tuto televizi sledovat.

K výběru tohoto tématu mě inspiroval především fakt, že mám neteře ve věku od 3 do 10 let, se kterými trávím značnou část svého volného času, a díky nim jsem se dostala i k této dětské stanici. Téma masových médií a jejich vlivu na společnost mě dlouhodobě zajímá a jelikož se v budoucnu plánuji uplatnit jako učitel českého jazyka a základů společenských věd na základní škole nebo víceletém gymnáziu, je pro mě otázka mediální výchovy a problematiky vlivu televize na děti čím dál víc aktuální.

Cílem diplomové práce je shrnout, popsat a seřadit co nejvíce informací o stanici Děčko, a především poukázat na to, jak média, hlavně televize, zasahují do života dětí. V rámci práce budou představeny konkrétní preference dětských diváků a porovnány rozdílné preference mladších a starších dětí. Práce může sloužit jako určitá pomůcka pedagogům na mateřských a základních školách, kteří mají možnost zařadit mnohé pořady z produkce ČT :D do své výuky. Taktéž může být užitečná i samotným pracovníkům Děčka, při tvorbě nových pořadů a programového uspořádání.

Práce je rozdělena do dvou částí, teoretickou a praktickou. Teoretická část je pracována na základě komparace a analýzy odborné literatury, dokumentů a internetových zdrojů a představuje tři hlavní témata. První kapitola se věnuje masovým médiím obecně, vysvětluje, co jsou to masová média a jaký mají vliv na společnost, a hlavně na děti. Druhá kapitola je věnována České televizi, jejímu vzniku v Československu a celkovému vývoji až do současnosti. Také je zde představen kodex České televize a podrobněji rozebrán článek č. 2, který věnuje zvláštní pozornost dětskému divákovi. Třetí kapitola teoretické části je zaměřena na hlavní téma této práce, kterým je dětská stanice České televize, ČT :D neboli Děčko. V každé z podkapitol

je rozebrán jeden rok existence této stanice, od počátku až po současnost včetně programového uspořádání, programových pilířů a také pořadů, které stanice v daném roce začala vysílat, ať už z vlastní nebo zahraniční produkce. Poslední podkapitola je věnována unikátní grafice ČT :D.

Praktická část této diplomové práce je věnována kvalitativnímu výzkumu, který je proveden za pomoci polostrukturovaných rozhovorů s dětmi ve dvou věkových kategoriích – první od 4 do 7 let a druhé od 8 do 12 let. Rozhovory se snaží zjistit především to, jakou úlohu v dětských životech hraje televize, jak často ji sledují, jaké jsou jejich programové preference a také to, co se jim líbí konkrétně na stanici Děčko a co by naopak změnilo.

I. TEORETICKÁ ČÁST

1. MASOVÁ MÉDIA

Pojmem masová média označuje zpravidla periodický tisk (tzn. noviny a časopisy určené široké veřejnosti), rozhlasové a televizní vysílání a také veřejně dostupná sdělení na internetu, ať už mají podobu zpravodajství nebo uživatelských příspěvků (např. blogy, YouTube, sociální sítě apod.). [Jirák, Köpplová 2007] Jedná se o historicky a společensky podmíněné formy sociální komunikace, jejichž (minimálním) charakteristickým rysem je to, že:

- a) jsou dostupné neomezenému množství adresátů/uživatelů a jsou reálně využívány jejich velkým počtem;
- b) nabízejí svým uživatelům takové obsahy, které pro ně mohou být z různých důvodů použitelné (zábava, návody na jednání, orientace ve světě, poučení apod.);
- c) tyto obsahy jsou vytvářeny průběžně a pravidelně;
- d) samotná existence těchto forem komunikace přímo závisí na zájmu a potřebách uživatelů; [Jirák, Köpplová 2009]

Masová média tedy mají společné to, že jsou obsahově univerzální, mají silnou popularitu a jsou veřejné povahy. Samotný pojem masová média odkazuje, jak konstatuje britský sociolog Denis McQuail, k „*organizovaným prostředkům komunikování, jež je otevřené, děje se na dálku, dostává se v krátkém čase mnoha lidem*“ [McQuail 2005, 4] Dnešní síla mediální nabídky může být tak velká, že stále více vede k úvaze, že do mediálně-komunikačních aktivit vstupuje jednotlivec na úkor přímé komunikace s jinými lidmi a v mnoha případech může být od ostatních až izolován.

Masová média můžeme rozdělit do dvou skupin a to na tzv. stará média, kam zařazujeme zpravidla noviny, časopisy, film, rozhlas a televizi, a média „nová“, kam řadíme internet, digitální televize, sociální sítě apod. „Stará“ a „nová“ média se zpravidla liší v tom, jako podobu mediálních sdělení svým uživatelům nabízí. V případě starých médií je nabídka povětšinou jasná, noviny si můžeme přečíst a rozhlasovou a televizi nabídku si poslechnou nebo zhlédnout. Jediná možnost výběru

je ve volbě stanice nebo daného periodika, popřípadě ve vynechání témat, které nás nezajímají. Nová média nabízí daleko větší možnost výběru, uživatel si může zvolit konkrétní internetovou stránku s tématy, které ho zajímají, může si pustit libovolnou hudbu, která je blízká jeho vkusu a podobně. Dalším rozdílem je to, že vydávat tisk nebo provozovat televizi či rozhlas je nesmírně finančně náročné. Zatímco vytvořit internetovou stránku, blog, či internetovou rozhlasovou stanici může téměř kdokoliv. Důsledkem je ale ohromný nárůst internetových stránek, ve kterých je velmi složité se orientovat, nabídka mnohonásobně překračuje poptávku, a proto se většina z těchto médií masovými nestane. [McLuhan 2000]

Jedním z klíčových faktorů, jež ovlivňují podobu mediální produkce jsou podmínky ekonomické, nejsou však faktorem jediným. Podobu médií významně ovlivňuje i politický režim a legislativa v daném státě. Dalším faktorem může být kulturní podtext – to, co je akceptovatelné v jednom kulturním prostředí, nemusí být úspěšné v jiném, popřípadě může být úspěšné ekonomicky, ale nemusí se slučovat s hodnotami v prostředí jiném. Tyto dva výše zmiňované faktory se často dostávají do konfliktu, zejména v současném procesu globalizace médií. Ekonomický tlak podněcuje média k tomu, aby byla co nejuniverzálnější, tak aby platila v co nejvíce trzích a tím pádem vyhovovala co nejvíce nadnárodním inzerentům. Dalším výrazným faktorem jsou i výrazové prostředky a komunikační možnosti jednotlivých médií. Tisk má psané slovo a statický obraz, rozhlas mluvené slovo a zvuk, televize mluvené slova, pohyblivý obraz a zvuk a internet pak všechny tyto prostředky dohromady. Zatímco nejnáročnější je vnímat psané slovo, nejsnazší je kombinace obrazu a zvuku, proto k sobě televize přitahuje největší počet diváků. [Ballová-Rokeachová, Defleur 1996]

Vzhledem k tomu, jak důležitou roli hrají média v životech jednotlivců i společnosti, snaží se odborníci zjistit, jaký reálný vliv na nás mají. Některé vlivy jsou zcela nepochybné, a to například jak ovlivňují náš časový rozvrh, noviny vychází v určitou dobu, časopisy v určitý den a televizní pořady v pravidelných časech. Podobně ovlivňují uspořádání prostoru – televizi máme v pokoji tak aby na ni bylo vidět z co nejvíce míst, naopak počítač je většinou umístěn tak, aby měl jeho uživatel co největší soukromí atd. Lidé mají při používání sklony k ritualizaci – při cestě

do práce v MHD čtou noviny, každý večer se dívají na televizi a podobně. [Tomandl 2011]

Důležitější jsou však vlivy obsahu masových médií, McQuail vysvětluje, jak mohou mít vcelku zásadní vliv pro sociální, kulturní a politický život společnosti: „...pokud jde o politiku, poskytují masová média arénu k debatě a soubor kanálů, skrze něž mohou politika, kandidáti, relevantní fakta a myšlenky vejít v obecnější známost a jež představují pro politiky, zájmové skupiny a vládní činitele prostředky ke zviditelňování a vyvíjení vlivu. V oblasti kultury jsou masová média hlavním kanálem kulturní reprezentace a výrazu a primárním zdrojem obrazů sociální reality a podkladů pro formování a udržování sociální identity. Každodenní společenský život je zásadně strukturován podle rutin v užívání médií a živen jejich obsahy.“ [McQuail 2005, 4]

1.2. DĚTI A TELEVIZE

V rámci diskuzí o potenciálním vlivu masových médií na jedince a společnost se často objevuje téma dětí a televize. Děti a mládež jsou považovány za skupinu, na kterou mohou média velmi jednoduše působit a tím pádem je mohou ovlivnit. Sledování televize se i v dnešní době řadí mezi aktivity, jimiž děti tráví nejméně část svého volného času. Díky tomuto faktu se předpokládá, že televize je právě to médium, které děti ovlivňuje ze všeho nejvíce. [Mičienka, Jiráková kol. 2007]

Z některých studií vyplývá, že televize na děti může mít zejména negativní vliv. Nebezpečné je především množství času, které před ní děti tráví, v průměru až 30 hodin týdně [Mičienka, Jiráková kol. 2007], tím pádem děti odvádí od jiných důležitých aktivit jako je hra, komunikace s vrstevníky, sport, koníčky apod. Rozšířený je také názor, že televize z dětí vytváří jen tupé a pasivní konzumenty toho, co jim televize předkládá. V souvislosti s tímto vznikl pojem „televizní dítě“. [Děti a média: Co znamená pojem televizní dítě?] Mnohé studie dokazují, že děti, které sledovali televizi už v předškolním, a dokonce batolecím věku a intenzivně v tom pokračují i dále, trpí častěji nízkou koncentrovaností, nedostatečnou slovní zásobou, mají špatné vyjadřovací schopnosti a také obvykle dosahují horších školních výsledků než jejich vrstevníci. Tyto děti často získávají většinu zkušeností a vědomostí z televizní obrazovky a vytváří si tak deformovaný náhled na svět. [Gunter, McCaller 2005]

Jiné studie naopak tvrdí, že televize dětem nabízí témata, o nichž si pak mohou v kolektivu povídat a díky tomu jim poskytuje možnost do kolektivu lépe zapadnout. Některé televizní pořady dětem také nabízí náměty, jak naplnit volný čas, ke hrám, aktivitám atd. [Mičienka, Jiráček a kol. 2007]

O tento názor se opírá i filosofie ČT :D. Při tvorbě programu spolupracuje s tzv. Děčkolegiem – což je skupina odborníků, jejichž profese se vztahuje k dětem, k jejich vzdělávání, výchově, potřebám i jejich ochraně. V Děčkolegiu zasedají psychologové, mediální odborníci a odborníci na vzdělávání z Národního institutu dětí a mládeže, Fakulty sociálních věd a Fakulty sociálních studií Univerzity Karlovy – ale také samotní autoři tvorby pro děti a mládež. Děčkolegium zasedá obvykle dvakrát do roka a poskytuje praktické rady, zpětnou vazbu, názory na program Děčka. Kromě kvality programu se ČT :D snaží podporovat děti v jejich mediální gramotnosti, tudíž schopnosti médiím lépe porozumět.

Pokud jde o čas strávený u dětské televize, program je cíleně rozdělen do střídajících se bloků pro starší a mladší děti a tím pádem nepodporuje děti v celodenním sledování. U samotných pořadů klade dětská televize Děčko důraz na to, aby děti motivovala k vlastní aktivitě a rozvíjela jejich schopnosti a vědomosti. Děčko vysílá bez reklam a placeného umístění komerčních předmětů v pořadech (product placement). Bez reklamních sdělení je také dětský web www.decko.cz. [Česká televize: Děti a televize]

2. ČESKÁ TELEVIZE

2.2. VZNIK TELEVIZE V ČESKOSLOVENSKU

První pokusy k zahájení televizního vysílání v Československu se objevily už ve 30. letech 20. století. Průkopníkem televize byl ve 30. letech 20. století Jaroslav Šafránek, docent experimentální fyziky na Univerzitě Karlově v Praze. V roce 1935 dokončil první televizní aparaturu v Československé republice, která fungovala na principu mechanického rozkladu televizního obrazu. Na obrazovce této televizní aparatury, určené pro demonstraci přenosu obrazu na dálku, se po zapnutí objevilo pouze písmeno A, i přesto to byl objev pro minimálně československé televizní dějiny skutečně revoluční. Šafránek s ním objel přes čtyřicet československých měst a sklízel obrovský zájem veřejnosti. Tři roky poté byl uveden do provozu první pokusný televizní vysílač v budově Technického zkušebního ústavu správy pošt v Praze na Žižkově. Vývoj směřující k realizaci televizního vysílání pro veřejnost však přerušila německá okupace. [Bednařík, Jirák, Köpplová 2011: 25; Končelík, Večeřa, Orság 2010]

Na předválečné pokusy o televizní vysílání úzce navazovala německá firma FERNSEH A.G. (po válce Televid), která se do bývalé textilní továrny v Dolní Smržovce u Tanvaldu přestěhovala z bombardovaného Berlína a zabývala vývojem televizní techniky. Působila zde až do konce války, kdy veškeré vybavení zkonfiskoval SSSR a pracovníci z tehdejšího Televidu pokračovali na svém výzkumu televizního vysílání ve Vojenském technickém ústavu v Tanvaldu (VTÚ). Počátek studené války další rozvoj televize utlumil, odborníci byli převedeni na vývoj vojenských zařízení a VTÚ převedl televizní techniku na Československý rozhlas (ČsRo). [Štoll 2011]

Novým impulzem pro znovuoobnovení výzkumu dalo náhlé rozhodnutí vlády z jara 1952 požadující co nejrychlejší spuštění televizního vysílání. Motivem k tomuto kroku byla nejspíš snaha následovat Sovětský svaz a také předstihnout kapitalistický svět. Obyvatelé Československa se stali hned po sovětských a východoněmeckých divácích třetími ze zemí východního bloku. Další důvod pro urychlené spuštění televizního vysílání mohla být snaha režimu zabránit šíření signálu ze Západu [Končelík, Večeřa, Orság 2010]

Nové televizní studio nakonec vzniklo v Měšťanské besedě ve Vladislavově ulici v centru Prahy. Zkušební vysílání zahájil u příležitosti 1. máje roku 1953 v osm hodin večer ředitel rozhlasu Jozef Vrabec, program moderoval Jaroslav Marvan. 25. února 1954 bylo televizní vysílání prohlášeno za pravidelné. Jako první televizní vysílač byla přizpůsobena Petřínská rozhledna. Na počátku vysílala televize pouze tři dny v týdnu, později se počet vysílacích dnů rozrostl na čtyři dny a od 29. prosince 1958 už vysílala celý týden. Nedlouho poté začala vznikat další studia: 31. prosince 1955 v Ostravě, 3. listopadu 1956 v Bratislavě, 6. července 1961 v Brně a 25. února v Košicích. V 60. letech byla také zahájena výstavba dvou nových televizních středisek v Praze na Kavčích horách a v Mlýnské dolině v Bratislavě, které byly dokončeny v roce 1970. Na začátku května 1970 obohatil vysílání československé televize druhý program, který vysílal nejprve jen 6 hodin týdně. Na prvním programu začalo barevné vysílání 9. května 1975. V lednu 1979 byl v Praze zprovozněn nový objekt televizního zpravodajství na Kavčích horách. [Česká televize. „Prehistorie: Československá televize do roku 1992“]

2.3. ČESKÁ TELEVIZE PO ROCE 1992

Česká televize jako instituce veřejné služby vznikala v návaznosti na změny politického systému probíhající po listopadu 1989 v tehdejší Československu. Oficiálně však vznikla 1. ledna 1992, šlo o převratnou událost tehdejší doby především proto, že byla ustanovena již jako vysílací organizace veřejné služby – tedy na státu nezávislá instituce, jejíž programové poslání, struktura, financování a i kontrola odpovídala v základních rysech standartním modelům jiných evropských demokracií. Díky těmto krokům se Česká televize vyvázala z podřízenosti na výkonných orgánech státu (a státního rozpočtu) a stala se na vládě nezávislým subjektem, který se zodpovídá pouze veřejnosti prostřednictvím ustanovenému orgánu Rady ČT, jež má odpovědnost vůči zřizovatelům – demokraticky zvoleným zákonodárcům. [Köpplová: 2003]

Tyto skutečnosti se dnes mohou zdát samozřejmostí, musíme se na ně ale dívat z pohledu tehdejší diskuze, jak by se měl systém vysílání u nás vyvíjet. Například ještě v roce 1990 vyjádření federální vlády znělo takto: „*Považujeme za potřebné zachovat státní vysílání rozhlasu a televize, protože jde o významný demokratický nástroj realizace informačních potřeb státu a společnosti a svébytný prvek národní kultury.*“

Týden před tím, než Česká národní rada založila zákonem Českou televizi, Federální shromáždění přijalo zákon č. 468/91 Sb. o provozování rozhlasového a televizního vysílání. Zákon demonopolizoval rozhlasovou a televizní scénu a dal prostor k vysílání i komerčním subjektům.

Již v roce 1993 se na scéně objevila první soukromá televize Premiéra TV, která ale vysílala pouze v Praze a svým jednoduchým a laciným programem nebyla pro Českou televizi velkou konkurencí. První skutečnou výzvou pro Českou televizi byla až televize NOVA, jež začala vysílat 4. února 1994 a již po čtyřech měsících svého vysílání měla vyšší sledovanost než oba programy České televize dohromady. NOVA naplnila v podstatě to, co se od ní dalo očekávat, přinesla na českou televizní scénu změnu, oživení, nové tváře a nové pořady – jako například americké seriály, akční filmy, zábavní show apod. Na to Česká televize odpověděla v roce 1994 novým vysílacím schématem, novou strukturou zpravodajství, novými pořady a dalšími programovými inovacemi. I přes to však další ještě další dva roky stála ve stínu diváckého úspěchu televize NOVA. Až v roce 1995 přišla s promyšlenou a také jak se později ukázalo také velmi účinnou programovou strategií, jejíž podstatou byla diferenciací dvou vysílaných programů tak, že program ČT1, aniž by zanedbával povinnosti veřejné služby ukládané zákonem, se orientoval spíše na divácky atraktivnější pořady, a program ČT2 se zaměřil na diváky se zájmem o specifická a náročnější témata. [Saturková, Šnábl, Pittermann 2002]

Po pěti letech své existence byla konečně stabilizovaná instituce, kterou veřejnou konečně přestala vnímat jako pozůstatek totalitního režimu, ale více jako nezastupitelnou součást systému svobodných a nezávislých médií v demokratické společnosti. V roce 1997 nastaly změny v radě ČT, jelikož té první skončilo pětileté funkční období a tak byl poslaneckou sněmovnou zvolen za nového předsedu Jan Jiráček, který nahradil toho dosavadního, Jiřího Grygara. Nová rada ČT dostala za úkol vyhlásit výběrové řízení na generálního ředitele České televize, jelikož tomu dosavadnímu, Ivovi Mathé končil v březnu 1998 mandát. Zvolen byl Jakub Puchalský, který okamžitě po svém zvolení provedl zásadní reorganizaci nejužšího vedení České televize, odešla velká část vedoucích pracovníků a na jejich místo přišli noví lidé s ne moc bohatými zkušenostmi v oboru. Komunikace nového vedení už od počátku narážela na problémy a sporné body. Proklamovaná snaha o posílení veřejnoprávnosti programu ze strany

vedení České televize se odborné i širší veřejnosti s ohledem na program zdála spíše opačná. Nejvíce kritizovaný byl projekt Třicet návratů, v jehož rámci byla odvysílána repríza normalizačního seriálu Třicet případů majora Zemana. Také ve vnitřní komunikaci České televize se projevovala rostoucí bariéra mezi nejvyšším vedením a ostatními pracovníky a po roce a půl působení nového ředitele začala být nespokojená také Rada ČT, což vedlo až k tomu, že Jakub Puchalský podal rezignaci. [Česká televize: Období 1998-1999]

Rada ČT učinila rozhodnutí vybrat nového generálního ředitele ve takzvaném vyzývacím výběrovém řízení – přímým oslovením osobností, na niž se shodne většina členů. Veřejnost byla požádána o návrhy nového generálního ředitele a 26.ledna byl zvolen Dušan Chmelíček, člen nejuzšího vedení České televize, který přišel do televize za éry Jakuba Puchalského. Zvolení Dušana Chmelíčka způsobilo rozpory v Radě ČT, v návaznosti na tuto událost rezignovali tři členové a rada byla za své rozhodnutí a jeho rychlost velmi kritizována i ze strany některých poslanců. Asi o měsíc později byla rada Poslaneckou sněmovnou odvolána, díky čemuž se nový generální ředitel ocitl v dosti složité situaci, kdy Rada ČT, která ho sama zvolila, byla odvolána. Jako nepřímý důkaz toho, že politické strany zastoupené v tehdejší Poslanecké sněmovně byly motivovány zvýšením politického vlivu na působení veřejnoprávní televize můžeme brát fakt, že Dušan Chmelíček byl v prosinci nově zvolenou Radou ČT odvolán a za pouhých osm dní zvolen nový generální ředitel, Jiří Hodač, který byl již během jeho předchozího působení v České televizi na pozici ředitele zpravodajství kritizován za až příliš blízké kontakty s ODS. [Česká televize: Období 1999-2000; Saturková, Šnábl, Pittermann 2002]

Proti jmenování Jiřího Hodače se postavila velká část zaměstnanců zpravodajství, pro které byl Hodač nepřijatelný už jako ředitel zpravodajství. Již v den volby 20. prosince zformovali Krizový výbor a o svých požadavcích informovali veřejnost ve zpravodajských relacích Večerník a Události. Na obrazovce se dokonce objevilo jejich nesouhlasné stanovisko s tímto krokem. S odstupem můžeme konstatovat, že obě strany sporu přestaly respektovat rámec zákonů. Zaměstnanecký odboj, jakkoli motivován ochranou politické nezávislosti České televize, nebyl patrně v souladu se zákonem až do doby, kdy dostal oficiální status stávky a to 1. ledna 2001. Také metody, kterými se generální ředitel snažil vymoci respekt ke své funkci

a které vyvrcholily přerušáním vysílání České televize téměř na jeden den, šly také za rámec zákona. Experti se shodují na tom, že jak zpravodajství revoltujících zaměstnanců, tak i zpravodajství týmu Jany Bobošíkové, která byla jmenována na místo ředitelky zpravodajství právě Jiřím Hodačem, nebylo vyvážené. Také politický klíč nominace Rady ČT a na to navazující volba generálního ředitele je mnohdy označována jako v rozporu se zákonem. [Strašíková 2011; Česká televize: Televizní krize (2000)]

Jiří Hodač utrpěl na začátku ledna 2001 celkovým selháním organismu a po jeho hospitalizaci se již do funkce generálního ředitele ČT nevrátil. Krizovou situaci několikrát mimořádně projednávala Poslanecká sněmovna i Senát, nakonec na jednání v noci z 12. na 13. ledna Poslanecká sněmovna odvolala i Radu ČT a schválila zásadní změny v zákoně o České televizi. Novelizovaný zákon mj. umožnil Poslanecké sněmovně neprodleně zvolit prozatímního ředitele a změnil kritizovanou proceduru volby Rady ČT. [Česká televize: Ročenka České televize 2000]

Masové demonstrace v Praze na podporu stávkových zaměstnanců ČT, i přesto že se neobešly bez trochy manipulace ze strany stávkujících, se staly důkazem, že významná část veřejnosti přijala koncept České televize jako nezávislého média veřejné služby za svůj a je ochotna ho bránit a ostře se ohradit proti jakémukoliv politickému zasahování. Za pozitivní rys televizní krize můžeme brát fakt, že se řešila demokratickými prostředky, na půdě parlamentu a před očima veřejnosti. A také novelu zákona, která upřesnila definici úkolu veřejné služby a alespoň částečně změnila systém výběru a nominaci členů Rady ČT. Naopak negativním důsledkem se stal pokles prestiže České televize před touto částí veřejnosti, která je přesvědčena o tom, že stávkující zaměstnanci hájili pouze své vlastní zájmy. [Šmíd 2002: 9-14]

2.4. KODEX ČESKÉ TELEVIZE

Zákon o České televizi předpokládá přijetí kodexu, jež stanovuje zásady naplňování veřejné služby, které jsou závazné pro Českou televizi a její pracovníky. [Česká televize: Statut, kodex, strategie České televize 1992] Porušení kodexu je považováno za porušení pracovní kázně. Kodex obsahuje soubor norem, které jsou dostatečně určité a konkrétní a tím pádem i snadno vymahatelné. Má sloužit jednak jako návod na řešení konkrétních otázek a problémů televizního vysílání, a zároveň jako určitý závazek kvality divákům a veřejnosti. Kodex vychází z hlediska

veřejné služby zabezpečující přístup k informacím, vzdělání, kultuře a zábavě pro všechny lidi a skupiny žijící na území České republiky. Česká televize tak reprezentuje otevřený prostor pro setkávání různých názorů, postoj a zkušeností. [Česká televize: Kodex České televize: zásady naplňování veřejné služby v oblasti televizního vysílání 2003]

Základem České televize musí být otevřenost, nestrannost a nezávislost. Je povinna vždy stát na straně lidské důstojnosti, striktně dodržovat lidská práva a svobody a dbát na úctu k přírodě a kulturnímu dědictví. Podstatou existence televize jako veřejné služby je zajistit veřejnosti zdroj nezávislých informací. Pracovníci této veřejné služby musí splňovat jak odborné, ale i mravní požadavky. [Česká televize: Kodex ČT: Preambule a výklad pojmů]

2.4.1. ČL. 2 ZVLÁŠTNÍ POZORNOST DĚTSKÉMU DIVÁKOVI

Druhý článek kodexu klade České televizi za cíl pomáhat dětskému divákovi objevovat a přijímat za své hodnoty slušnosti, vzdělanosti, pracovitosti a úcty k životnímu prostředí. Těmto kritériím důsledně přizpůsobuje obsah a charakter dětských pořadů, ale zároveň bere v úvahu důležitost zábavné složky, bez které není možné dětské diváky dostatečně zaujmout. Česká televize nabízí divákům tradici české i světové pohádky, filmy pro děti a mládež, výchovné a vzdělávací pořady a soutěže, napomáhá k popularizaci sportu a ke kulturní orientaci mezi dětmi a dospívajícími.

Česká televize je v České republice prakticky jediným pravidelným producentem televizní tvorby pro děti a mládež. Při vytváření programu se snaží zapojit jak zdravé, tak i handicapované děti a rovněž děti z řad národnostních, rasových nebo etnických menšin žijících na území České republiky.

Jsou-li ve vysílacím čase, primárně určeném dětem a mládeži, obsaženy komerční části programu, kontroluje Česká televize, aby tento obsah nemohl negativně působit na jejich vývoj a aby v dětech nemohl vyvolávat pocit méněcennosti, pokud toto zboží či službu nezískají. Česká televize taktéž kontroluje uvádění programových upoutávek na vlastní pořady, které by mohly záporně ovlivnit vývoj dětí a nezletilé mládeže. [Česká televize: Kodex ČT: Čl. 2 zvláštní pozornost dětskému divákovi]

3. TELEVIZNÍ STANICE PRO DĚTI DĚČKO

3.1. VZNIK ČT :D

Vznik samostatného programu zaměřeného na pořady pro děti bylo součástí projektu, s nímž se Petr Dvořák v létě r. 2011 ucházel o funkci generálního ředitele České televize. V září 2012 Petr Dvořák jmenoval výkonného ředitele ČT :D Petra Koliha, dosavadního uměleckého ředitele zlínského filmového festivalu pro děti a mládež. Samotné vysílání bylo poprvé spuštěno 31. srpna 2013, den před začátkem nového školního roku. Filosofii nového dětského kanálu měl být především kvalitní a pestrý program, který je také naprosto bezpečný a nese s sebou přesah do vzdělávání. Jednu třetinu programu tvoří vlastní tvorba České televize, povětšinou zcela nová, vyráběná přímo pro ČT :D, a dvě třetiny tvorba zahraniční, která je ale pečlivě vybíraná především z tvorby veřejnoprávních televizí jako například německých ZDF a ARD, nebo z britské BBC, kterými se ostatně ČT :D také významně inspiruje.

Děčko vysílá denně od 6 do 20 hodin. Programově se stanice zaměřuje zejména na zábavně-vzdělávací stránku a bezpečný obsah. Program rozlišuje pořady na dvě skupiny a to pro mladší děti od 4 do 8 let a starší děti od 8 do 12 let. Program také doplňuje nový dětský web www.decko.cz, kde je dětem k dispozici velké množství interaktivních her, videí a dalších informací.

Programové zásady Děčka

Programové zásady se opírají o Kodex ČT, zejména článek 2., který definuje zvláštní pozornost věnovanou dětskému divákovi (viz. kapitola 2.3. KODEX ČT).

- 1. Sedm programových pilířů** – zábavné vzdělávání, hraná tvorba, animovaná tvorba, pravidelné magazíny, zábavní a soutěžní pořady, publicistika a zpravodajství a sportovní pořady. Dbá na nejvyšší možnou kvalitu pořadů z hlediska uměleckého provedení.
- 2. Vzdělávání zábavně a v podtextu** – vzdělávání dětí je jednou z nejzásadnějších úloh dětského veřejnoprávního programu. Ale už samotný Kodex ČT tvrdí, že hlavním předpokladem k tomu, jak splnit vzdělávací úlohu pořadu, je děti zaujmout. Jednou z hlavních zásad celého programu ČT :D je nabídnout dětem

zajímavý a zábavný program, získat tím jejich pozornost a díky tomu nenuceně plnit i vzdělávací roli.

3. **Bezpečný obsah** – zvláště pro rodiče je podstatné, že dětský program ČT nabízí pestrou řadu žánrů a témat, které neohrožují mravní výchovu dětí.
4. **Věková přiměřenost** – program dětského programu je uzpůsoben dvěma věkovým skupinám dětí, mladším dětem ve věku od 4 let a dětem starším, ve věku od 8 do 12 let.
5. **Předvídatelnost a dostupnost** – dětský program je vysílán v pravidelných programových oknech, díky kterým se děti i rodiče mohou ve vysílání snadno orientovat.
6. **Kultivované vyjadřování** – v pořadech vlastní tvorby i při dabovaných pořadech ze zahraničí je kladen důraz na kultivované vyjadřování. K dětem je rozmlouváno takovým jazykem, který je dokáže oslovit a který je pro ně srozumitelný. Stanice taktéž konzultuje jazykovou stránku pořadů s Ústavem pro jazyk český.
7. **Hodnoty veřejné služby** – Česká televize prostřednictvím svého dětského programu dětem pomáhá objevovat a přijímat za vlastní hodnoty slušnosti, vzdělanosti, pracovitosti a úcty k životnímu prostředí. Svými pořady také napomáhá k národnostní a etnické toleranci. Prostřednictvím dětského programu mají děti možnost vnímat vlastní kulturu a jazyk a získávají i povědomí o cizích kulturách.
8. **Podpora původní tvorby** – Česká televize velmi intenzivně podporuje rozvoj původní tvorby pro děti a mládež a dbá na nejvyšší možnou kvalitu pořadů z hlediska uměleckého provedení. [Česká televize: Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2013]

Z vlastní tvorby České televize odvysílalo Děčko v prvním roce svého působení následující pořady, které jsou rozdělené na základě výše zmíněných programových pilířů.

- **Zábavné vzdělávání** *TvMiniUni* – pořad, kde jsou zodpovězeny všemožné všetečné dětské otázky; *Mistr E* – pořad o etiketě; *Méd'ové na cestách* – Václav Chaloupek provádí děti zajímavými místy a památkami naší země ve společnosti jeho dvou medvíďat; *Ábécédé s Michalem* – abeceda s Michalem Nesvadbou; *Čtení*

do ouška – pravidelné předčítání klasické i moderní literatury pro děti v úst českých herců; *Muzicírování* – Jitka Molavcová a Jan Maxián seznamují děti se světem hudby; *Lovci záhad* – série takřka detektivních příběhů ze světa vědy a techniky vědy a techniky, kdy dva protagonisté Michael a Filip za spolupráce vědců a techniků nejrůznějších oborů pátrají v historii i současnosti a odhalují tajemství a příčiny nejrůznějších jevů ve světě, který člověka obklopuje; *Chytrost nejsou žádné čáry* – zábavný cyklus o logickém myšlení, který se odehrává se na půdě pozoruhodného ministerstva hádanek; *Biblická pátrání II* – biblické příběhy z pohledu dnešní doby.

- **Hraná tvorba** – seriály, pohádky, filmy. *Špačkovi v síti času* – fantasy seriál jež byl oceněn cenou dětské poroty na Trilobit Beroun 2013 – Berounský medvídek.
- **Animovaná tvorba** – v této kategorii jsou to především premiérové řady Večerníčků. *Chaloupka na vršku* – nové díly oblíbeného loutkového seriálu vypráví o životě v malebné podhorské vesničce za starých dob od počátku až do konce roku. *Nejmenší slon na světě* – nový animovaný večerníček České televize vypracovaný v technologii 3D počítačové animace o maličkém slonovi, který se musí prosadit v obrovském světě normálních slonů. *To si piš, je to myš* – animovaný loutkový seriál – „muzikál“ jehož součástí jsou krátké, veselé a dobře zapamatovatelné písničky, které navazují na téma jednotlivých dílů; a také další Večerníčky jako *Králík Fiala* a *Bílá paní na hlídání*.
- **Magazíny** – tato kategorie zahrnuje především pravidelné pásmové a lifestyle pořady. *Wifina* – lifestyleový magazín o všem, co může zajímat děti od osmi let; *Draci v hrnci* – pořad poskytuje dětem návody, jak připravit jednoduché pokrmy, ale také se v něm dozvídají spoustu nových a zajímavých informací o jednotlivých potravinách. Pořad kombinuje pohádkový svět fantazie s reálným prostředím; *Náš zvěřinec* – zábavně naučný magazín o soužití zvířat a lidí; *Zet box* – aktivizační magazín pro starší děti plný tipů na hry, vychytávky a jiné nápady.
- **Zábavní a soutěžní pořady** – *Dé pětka* – hitparáda a hudební pořad určený starším dětem. V hitparádě se každý týden objevuje sedm písní, o kterých diváci mohou hlasovat na webových stránkách televize. Do pořadu jsou také zváni speciální hosté, jako například hudebníci, skladatelé apod.

- **Zpravodajství a publicistika** – *Zprávičky* – každodenní zpravodajství, které cílí na děti kolem desíti let a adekvátně k jejich věku přibližuje dění doma i ve světě; *Tamtam* – tipy na výlety, zajímavé akce a aktivity.
- **Sport a cvičení** – *Lvičata* – informace o sportovním dění; *Taneční hrátky s Honzou Onderem* – taneční škola pod vedením známého tanečníka; *Hýbánky* – hravé cvičení v doprovodu piana pro nejmenší děti; *Jogínci* – jóga pro děti.

Co se týče programového rozložení, ČT :D odlišuje program pro děti od 4 do 8 let a od 8 do 12 let. Dále je také je programové uspořádání odlišné na pracovní týden a víkend. Od pondělí do pátku nabízí program mladším a starším dětem tři hlavní vysílací časy:

- 1. 6:00–8:30 hod.** Prvním hlavním vysílacím časem je vysílání od od 6:00 do 8:30, kdy ČT :D zpravidla vysílá pásmo zahraničních pohádek a seriálů. Od 6 hodiny jde o pohádky pro nejmenší děti, v 7 hodin je vysílán seriál sitcomového typu určený především dětem ve věku od 8 do 12 let.
Zbylá část dopoledního vysílání je věnována reprízám již odvysílaných pořadů o víkendu či v jiných vysílacích časech minulého týdne. Tento blok uzavírá polední čtení pro menší děti, vysílané po repríze *Večerníčku* ve 12:30 hod.
- 2. 15:30–18:45 hod.** Druhý hlavní vysílací čas startuje v 15:30. První část se cílí primárně na starší děti, kterým nabízí pořady zábavného vzdělávání z dílny České televize a hraný sitcom. V 16:30 je vysílán další pořad zábavného vzdělávání, tentokrát určený mladším dětem – *Kouzelná školka* a cvičení pro nejmenší. Čas mezi 17:40 a 18:45 patří znovu starším dětem, pořadu *Planeta Yó* a denně vysílaným *Zprávičkám*.
- 3. 18:45–20:00 hod.** Třetí a zároveň poslední hlavní vysílací čas otvírá v 18:45 *Večerníček* určený dětem obou věkových skupin. Po něm následují animované seriály nejprve pro menší děti, od 19:30 hod pro děti starší.

Víkendové vysílání je rozdělené na dvě hlavní pásma: dopolední patří menším dětem, odpolední dětem starším.

- 1.** Ranní a dopolední vysílání začíná pásmem zahraničních animovaných pohádek. Mezi 7:30 a 9:00 běží *Studio Kamarád*, orientované na menší děti, které má premiéru vždy v neděli a repríza je vysílána další sobotu. Od 9 hodin je program

věnován magazínům a publicistickým pořadům, na které navazují filmy a pohádky. A v 11:00 mohou děti sledovat půlhodinové pořady zábavného vzdělávání.

2. Přirozený přechod mezi dopoledním vysíláním pro menší děti a odpoledním pro starší pak tvoří dva seriály vhodné pro obě cílové skupiny. Následují magazíny, zábavné vzdělávání nebo soutěžní pořady. Mezi 13:30 a 15:30 mohou starší děti sledovat seriály a filmy pro ně určené. Od 15:30 je vysílací čas věnován opět magazínům a pořadům zábavného vzdělávání, v 16:30 pak dobrodružnému seriálu. Po pásmu cvičení pokračuje program magazínem pro starší. Odpolední blok ukončuje v 18:10 český seriál původní tvorby.
3. Večerní program otevírají jako každý den v 18:40 Zprávičky následované Večerníčkem. [Česká televize: Česká televize dětem: Nový dětský program České televize. 2013]

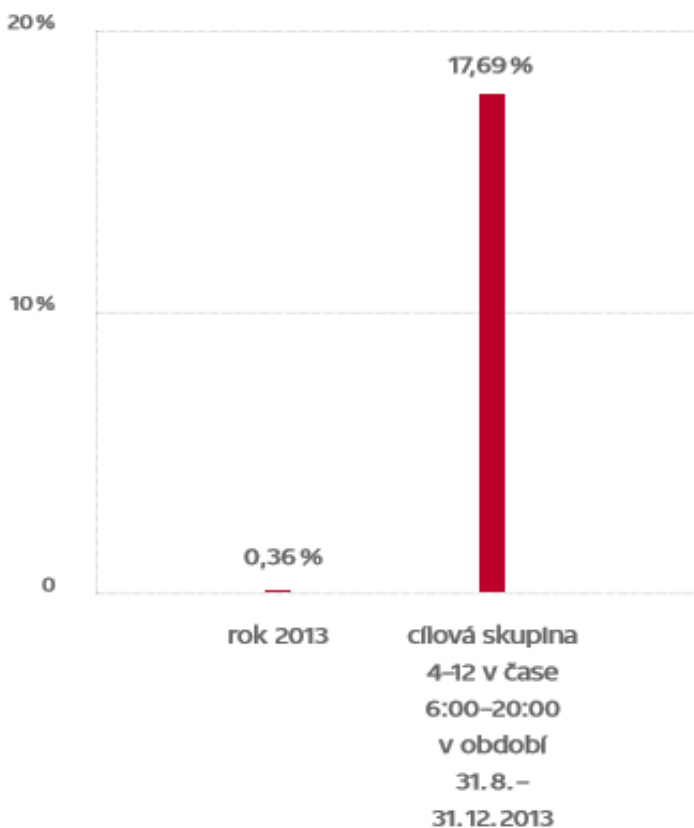
Již po pěti měsících své existence se ČT :D stalo nejsledovanější veřejnoprávní dětskou televizí v Evropě. Také na festivalu Berlinale se experti na tvorbu pro děti vyjadřovali na ČT :D chválu. Také například snímek režiséra Karla Janáka Jirka a bílé myšky obdržel cenu nejen na tuzemském festivalu Otty Hofmana, ale také na dětských festivalech v Černé Hoře a Chicagu. [Česká televize: Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2013]

Děčko je také první stanicí v novodobé historii České televize, která má svoji identitu vyjádřenou orchestrální hudbou, jejímž autorem je Tadeáš Věřčák. Nahrál ji padesátičlenný Epoque Orchestra pod taktovkou dirigenta Jana Kučery. Hudební motivy vznikly v mnoha variacích, aby mohly vyjádřit celou paletu emocí a nálad. Ve vysílání je můžeme slyšet v podobě upoutávek, předělů a znělek. [Česká televize: Děčko: První program s vlastní orchestrální hudbou]

Sledovanost – Share 2013

ČT:D, celý den, 15+ a CS 4–12 v čase 6:00–20:00

Zdroj: ATO Mediaresearch

Orázek č. 1, Graf sledovanosti za rok 2013. dostupné z:

http://img.ceskatelevize.cz/boss/image/contents/rada-ct/vyrocní_zpravy/zprava2013_hospodareni.pdf?_ga=2.16266294.1436198203.1512639653-1672930926.1498175579

Jak si můžeme všimnout na přiloženém grafu, sledovanost ČT :D byla v roce 2013 velmi nízká (a to 0,36%), ale tato skutečnost je důsledkem toho, že televize pro děti začala vysílat až 31. srpna téhož roku. Když se zaměříme jen na ty měsíce, kdy televize vysílala naplno, tak dosáhla sledovanost 17,69 %. Dlouhodobě nejvíc sledovaným pořadem je Večerníček, na který se dívá v průměru až čtvrtina dětí (share 26,29 % v lednu 2014), která se v době jeho vysílání sleduje televizi. „*Večerníček je tradiční značkou, kterou znají děti i rodiče. Úspěch slaví nejen osvědčené tituly jako jsou Krkonošské pohádky, ale také zcela nové řady, například Králík Fiala nebo Nejmenší slon na světě,*“ komentuje kreativní producentka dětské

tvorby České televize Barbara Johnsonová. [Česká televize: Děčko je nejsledovanější dětskou televizí v Evropě, 5. 2. 2014]

Ke svým oblíbeným pořadům se děti mohou vracet na webové stránky www.decko.cz, které jsou téměř rovným partnerem televizního vysílání. Je zde k dispozici rozšíření a doplnění televizního programu formou on-line her, interaktivit a mnoha soutěží. Web má bohatý videoarchiv pořadů a řadu tematických projektů jako například oblíbený virtuální adventní či velikonoční kalendář. Webové stránky, stejně jako televizní vysílání, neobsahují žádné reklamy a ani jiné odkazy na předem neprovozené stránky a jsou také zabezpečené proti rizikové komunikaci dětí s neznámými lidmi. [Česká televize: Web decko.cz]

3.2. ČT :D V ROCE 2014

V prvním roce vysílání dětského kanálu bylo odvysíláno dvakrát více hodin premiérových pořadů určených dětským divákům, z vlastní tvorby České televize, než tomu bylo ještě před zahájením vysílání Děčka. Jak komentuje generální ředitel České televize, Petr Dvořák: *„Děčko slaví jeden rok, a dokonce bych řekl, že slaví celý rok, co vysílá. Jeho koncepce, založená především na kvalitní původní tvorbě pro děti, uvolnila v České televizi novou vlnu vlastní dětské produkce a za jeden rok vynesla Děčko tam, kam se jiné dětské programy snaží dostat léta. Kromě nových formátů, které pro Děčko vznikají, podporuje diváckou úspěšnost citlivý výběr z nabídky zahraniční tvorby, ale například i restaurování a modernizace klenotů dětské pohádkové školy a animace,“* [Česká televize: První rok Děčka oživil v Česku původní dětskou tvorbu. 2014]

Jak můžeme vidět ve výše přiložené tabulce, sledovanost ČT :D stoupla od roku 2013 o 5,9% a Děčko je, po švédské Barncanalen, druhou nejsledovanější veřejnoprávní televizí pro děti v Evropě.

země		typ kanálu	Jméno	2013 share (%)	2014 share (%)	člová skupina
Sweden/STV	Public TV	children ch.	Barnkanalen	32,2	32,7	3–11
Czech Republic/CT	Public TV	children ch.	CT:D	17,69	23,59	4–12
Germany/ARD+ZDF	Public TV	children ch.	Ki.Ka	15,9	15,4	3–13
Spain/RTVE	Public TV	children ch.	Clan	15,8	15,3	4–12
Denmark/DR	Public TV	children ch.	DR Ultra	9,9	14,1	7–12
Russia/VGTRC	Public TV	children ch.	Channel One/Karusel	1,7	11,9	4–12
Hungary/MTV	Public TV	children ch.	M2	7,2	7,8	4–12
Italy/RAI	Public TV	children ch.	Rai Yoyo	6,4	6,2	4–14
United Kingdom/BBC	Public TV	children ch.	CBBC	5,8	5,3	4–12
Italy/RAI	Public TV	children ch.	Rai Gulp	3,0	3,8	4–14
Poland/TVP	Public TV	children ch.	TVP ABC		3,7	4–12
France/FT	Public TV	children ch.	France 4		3,3	4–14
Portugal/RTP	Public TV	children ch.	RTP2		2,5	4–34
Ireland/RTE	Public TV	children ch.	RTE Jr	1,8	2,3	4–14
Netherlands/NPO	Public TV	children ch.	NPO Zapp Xtra	0,7	0,6	4–12

Obrázek č. 2, Tabulka sledovanosti dětských evropských veřejnoprávních stanic za rok 2013 a 2014.

Dostupné z: <http://img.ceskatelevize.cz/boss/image/contents/rada->

[ct/vyrocní_zpravy/zprava2014_hospodareni.pdf? ga=2.16258870.1436198203.1512639653-1672930926.1498175579](http://img.ceskatelevize.cz/boss/image/contents/rada-ct/vyrocní_zpravy/zprava2014_hospodareni.pdf?ga=2.16258870.1436198203.1512639653-1672930926.1498175579)

ČT :D v rámci oslav prvního roku své existence představila několik nových pořadů, které jsou rozděleny do sedmi programových pilířů. Nový jazykový pořad, *Výuka angličtiny s Hurvínkem*, který Česká televize připravila ve spolupráci s divadlem Spejbla a Hurvínka, je určen nejmenším dětem. Průvodcem je Hurvínek s celou svojí rodinou Spejblem, Mánickou, tetou Kateřinou a Žerykem. Děti se z krátkých příběhů zábavnou formou učí základy anglického jazyka a konverzace podle osnovy, jež připravila organizace British Council. Další nový pořad, *Filharmonici na ulici*, kterým provádí Adam Mišík, představuje jednotlivé nástroje symfonického orchestru v netradičním prostředí a v různých žánrech. *(Vel)mistr E*, který navazuje na úspěšný cyklus etikety Mistr E, a jak už název napovídá, jedná se o etiketu pro mírně pokročilé diváky. Obsah se posunuje od „etikety stolování“, kterou se děti učily v první části, k „etiketě myslí a jednání“. Ukazuje dětským divákům, jak zůstat slušný a ohleduplný i za těch situací, na které nemáme jednoznačná pravidla a zábavnou formou představuje i složitější otázky týkající se mezilidských vztahů. *Jedna dvě, Michal jde* – v pořadu se předškolní děti zábavnou formou seznámí s číslicemi 1-10 a je postaven na spolupráci herce Michala Nesvadby a loutky. Děti se neučí počítat, ale číslice poznávat a určovat počet na praktických příkladech (dvě ruce, jeden nos apod.). *Jogínci v přírodě* je volným pokračováním dosavadního studiového formátu, kde děti cvičí jógu ve venkovním prostředí, což je má motivovat k vlastnímu pobytu venku. *Kocour Mour*

poznává své příbuzné – populárně naučný, ale především zábavný seriál o divokých kočkách. *Babiččino čtení* je rozšířením již existujícího *Čtení do Ouška*, Květa Fialová čte své oblíbené zvířecí pohádky své kočce, která je nejen její přítelkyní, ale i věrným a trpělivým posluchačem. *Písničky doktora notičky* je nový hudební formát, kterým provází kapela Chinaski a „lěčí nemocné písničky“. *U6 – úžasný svět techniky* je edukativní soutěž plná pokusů a zážitků, ve které si soutěžící vyzkouší jednotlivé fyzikální zákony na vlastní kůži, a která se odehrává v atraktivním prostředí industriální památky Dolní oblasti Vítkovic v Ostravě. Z Večerníčků ČT :D v roce 2014 představila nové pokračování jednoho z klasických Večerníčků – *Štaflíka a Špagetky*, jejichž první ještě černobílé epizody byly odvysílány již v roce 1971. Autory nových dílů jsou opět Alena a Jiří Munkovi, výtvarníkem Zdeněk Smetana, režie se ujal zkušený animátor Martin Otevřel. Ze zahraniční tvorby představilo Děčko na svých obrazovkách rukodělnou dílnu plnou nápadů na vyrábění a *Fůra nápadů* a zábavně-vzdělávací cyklus *Malý Einsteinové*, který dětem hravou formou přibližuje umělecká díla různých směrů a forem. [Česká televize: ČT :D slaví první narozeniny].

I v roce 2014 ČT :D sbírá další ocenění a nominace. Dětská komedie *Jirka a bílé myšky*, která byla již minulý rok oceněna na festivalech v Chicagu a v Černé Hoře, byla nyní navíc nominována obrovské konkurenci na Mezinárodním festivalu filmů pro děti a mládež v iránském Isfahánu, kde taktéž zaujal animovaný příběh *Nejmenší slon na světě* od talentovaného výtvarníka a režiséra Libora Pixy, ale také další příběhy z Večerníčků *Bílá paní na hlídání*, *Vosa Marcelka* a *Štaflík a Špagetka* se také s úspěchem představily také na 12. ročníku Bienále animácie v Bratislavě. Zábavně vzdělávací pořad *Lovci záhad* získal nominaci v kategorii Mládež na Japan Prize 2014. Význam má také nominace vánoční pohádky *Duch nad zlato* v německém Schlingelu nebo úspěch prázdninové hry České televize *Zachraňte duhu*, která se ucházela o titul Nejlepší on-line projekt v rámci celoevropských cen Prix Europe 2014. [Česká televize: Česká tvorba pro děti má velkou šanci uspět i ve světě, 2014]

Jednou z největších změn v roce 2014 bylo okamžik, kdy ČT :D začala sdílet nedělní pohádky s ČT1 a díky tomu dětská televize rozšířila původní zábavné vzdělávání o jedno vysílací okno. Při příležitosti 100. výročí od vypuknutí 1. světové války se Děčko také zúčastnilo celoevropského projektu Malé ruce ve Velké válce.

Německý osmidílný cyklus, který televize začala vysílat v září, přibližuje těžké válečné období dětským divákům skrze životní příběhy jejich vrstevníků. V cyklu je používán zjednodušený jazyk a názorně jsou vysvětlovány složitější pojmy spojené s válkou. „*Abychom nenáročnou a zábavnou formou vtáhli děti ještě hlouběji do podstaty těchto zásadních historických událostí, připravili jsme pro ně na stránkách Děčka navíc i interaktivní komiks. Ve hře mají za úkol plnit různé úkoly a mise, během kterých získají bližší povědomí o tom, jak první světová válka probíhala. Vhodně ji lze využít například i jako doplněk školní výuky,*“ komentuje výkonný ředitel ČT :D Petr Koliha. Na 25. výročí listopadové revoluce Děčko zavzpomínalo dokumentem Konec železné opony a zařazením tematických dílů animovaného seriálu České televize Dějiny udatného českého národa. [Česká televize: Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2014]

3.3. ČT :D V ROCE 2015

I v roce 2015 je Děčko druhou nejsledovanější veřejnoprávní stanicí zaměřenou na děti v celé Evropě. Podíl vlastní tvorby se stále zvyšuje. Součástí dětské televize jsou i webové stránky, které v roce 2015 navštívilo v průměru sedm milionů uživatelů za měsíc. Rodiče kromě kvality obsahu velice oceňují i především bezpečnost a absenci reklamních sdělení. „*Dnes, kdy dětský kanál vstupuje do třetího roku svého vysílání, mohu říct, že se mu daří naplňovat v podstatě vše, co jsme si při jeho rozjezdu předsevzali. A dokonce něco navíc. Je to bezpečný program, který klade důraz na kvalitu, vzdělávání, inspiraci k dalším aktivitám, rozvíjí tradici původní dětské tvorby a, hlavně, mírou sledovanosti ukazuje, že děti opravdu baví,*“ komentuje druhé výročí televize generální ředitel České televize Petr Dvořák a dodává: „*Při vývoji letošního podzimního vysílání jsme mysleli právě na tyto kvality Děčka. Nové pořady tak představují především zábavně-vzdělávací formáty, které se věnují například historii, přírodě, kultuře nebo jazyku.*“ [Česká televize: Děčko chce děti hlavně vzdělávat. Přesto je druhé nejoblíbenější v Evropě. 2015]

Rok 2015 se na Děčku nesl nejvíce v duchu oslav 50 let Večerníčku na České televizi. Na jaře ČT :D připravila výběr z historických večerníčků jako například Robot Emil z roku 1960, Pohádka o klukovi a kometě, jež vznikla v roce 1964, nebo Jak se pradědeček stal Edisonem z roku 1965. Padesát let Večerníčku oslavilo Děčko také premiérami nových Večerníčků, konkrétně novou řadou Večerníčku *Tarblíci, Žízaláci,*

Nejmenší slon na světě a *Vynálezce Alva*. Také představilo nové pokračování již staršího Večerníčku *O skřítku Racochejlovi* a zbrusu nový Večerníček *Gorilí povídaní*. Dětská televize současně programově podpořila výstavu Večerníček slaví 50 let, která proběhla ve Valdštejnské jízdárně a v Museu Kampa. [Česká televize: Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2015]

Jako každý rok i v roce 2015 připravilo Děčko několik premiér. Pro větší děti od 8 do 12 let jsou to zejména pořady z oblasti zábavného vzdělávání. V novém pořadu *Sám v muzeu*, kterým provází Oldřich Vízner a Anna Polívková, objevují děti exponáty uložené v českých muzejních sbírkách a dozvídají se o jejich příbězích. V novém seriálu *S Jakubem v přírodě* představuje celosvětově známý rybář Jakub Vágner spolu s dvěma dětskými hrdiny vše, co se dá zažít v české přírodě a také to, jak bychom se k ní měli chovat. DVA³ je magazín o kreativním přístupu k počítačovým hrám. Zábavnou formu výuky francouzštiny – *Učíme se francouzsky s Bílou paní* – vytvořila Česká televize ve spolupráci s Francouzským institutem, Filozofickou fakultou Univerzity Karlovy a Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy. Ke každému dílu je na webovém portálu Decko.cz také slovníček a drobné interaktivní hry, které doplňují výuku základů francouzštiny.

Na menší děti (4–8 let) je zacílen nový pořad *Ty Brd'o!*, který dětskému divákovi hravou formou radí, jak lépe pochopit okolní svět, zaměřuje se na situace, do kterých mohou děti běžně dostat, ale ne vždy jim rozumí a umí si s nimi poradit. Má být jakýmsi bedkrem, který dětem přiblíží pro ně zatím neznámé jevy a situace. Michal Nesvadba učí děti základní barvy v pořadu *Michalovi barvy. Novinky z přírody*, další nový pořad z produkce České televize, který dětem každý týden na jaře přináší novinky o tom, co se právě děje v české přírodě. Z animované tvorby nabídla ČT :D pokračování dvou Večerníčků *Nejmenší slon na světě* a *Vynálezce Alva*. A také nové díly *Ezopových Bajek* z cyklu *Čtení do ouška*. [Česká televize: Podzim na Děčku. 2015]

K novým vzdělávacím projektům v roce 2015 přispěl i web Děčka, jenž na svých stránkách otevřel Duhový institut věd (DIV). Jedná se o nový vzdělávací projekt, tzv. agentskou hru, která dětem zábavnou formou představuje nejzásadnější problémy lidstva. Například co dělat, aby se Země netopila v odpadcích,

proč je důležité pečovat o cenná výtvarná díla nebo jak chránit ohrožené živočišné druhy. [Česká televize: DIV]

Vývoj a výrobu původního programu pro děti nadále zajišťuje Centrum dramaturgie dětské tvorby (dále CDDT) ve spolupráci se specializovanou Tvůrčí producentskou skupinou Barbary Johnsonové a také i s některými dalšími tvůrčími producentskými skupinami. Cílem CDDT je upevňovat roli České televize jako garanta kvality vysílání pro děti a mládež. Kupříkladu v roce 2015 tvorby vyrobeno nebo rozpracováno 1316 premiérových dětských pořadů. [Česká televize: Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2015]

3.4. ČT :D V ROCE 2016

Tak jako se rok 2015 nesl ve znamení oslav padesátiletého výročí večerníčku, začátek roku 2016 patřil oslavám 35 let vysílání Studia Kamarád. To se v Československé televizi poprvé objevilo 4. ledna 1981 a pod různými názvy jej mladí diváci mohli sledovat i po roce 1989, k původnímu názvu se vrátilo v roce 2011. V období svého vzniku bylo vůbec prvním uceleným pásmem pro děti, které je navíc přímo zapojovalo do svého programu a věnovalo se situacím, se kterými se děti v běžném životě setkávají. „*Věnovat dětem souvislou vysílací plochu, vést s nimi dialog, netvářit se, že všechno víme, ale nabízet jim to, co si myslíme, že je dobré, nepodceňovat je a vědomě jim nelhat. A také je nenutit, aby se dívaly na všechno, ale naopak jim říkat, že dívat se na televizi znamená vybírat si,*“ takto popisuje hlavní zásady první moderátor Studia Kamarád a jeden z autorů celkové koncepce pořadu, který se na vysílání podílí dodnes, Jiří Chalupa. Výtvarná stránka pořadu i nadále vychází z původních návrhů Stanislava Holého. Na všech úpravách studia a nových prvcích se dnes podílejí Marie Holá a její syn, kteří jsou nenahraditelnými opatrovníky odkazu výrazného českého výtvarníka. Ten navrhnul také dnes již kultovní postavičky, které pořadem provází, Jů a Hele.

Nedělní pásmo ani za tak dlouho dobu své existence neztratilo na aktuálnosti a dokáže upoutat i současné děti. „*Samozřejmě se za ty desítky let postupně změnil jazyk, styl humoru, způsob vyprávění příběhů a vůbec komunikace s dětmi. Proměnila se také funkce tohoto pořadu. Dříve byl kladen důraz zejména na vzdělávání či publicistiku, se zrodem Děčka ale tuto funkci převzaly a rozvíjejí i jiné*

formáty,“ komentuje manažer vývoje dětské tvorby České televize Luděk Horký. Studio Kamarád patří dlouhodobě k nejoblíbenějším dětským pořadům v České televizi, což dokazuje index divácké spokojenosti s pořadem, který je na nadprůměrných 8,4. Sledovanost pořadu výrazně vzrostla jeho přesunutím na ČT :D a simultánním vysíláním na ČT2. [Česká televize: 35let Studia Kamarád]

Tak jako každý rok, i v roce 2016 představila dětská televize mnoho nových pořadů z vlastní tvorby. Z oblasti zábavného vzdělávání to byl seriál *S Hubertem do lesa*, jež se odehrává v hájence, kam jezdí za svým dědečkem městský chlapec Filip, který za pomoci svého dědy, kamarádky od vedle Elišky a psa Huberta zjišťuje, kolik se dá v lese zažít dobrodružství. Další nový pořad z dílny ČT *Moje zahrádka*, je určen spíše mladším dětem, které mohou spolu s průvodkyní, tříletou holčičkou Stelou a její rodinou, prožít celý rok na její zahradě a objevovat tak nové rostliny a živočichy. *Kombajn je fajn* je pořad, ve kterém se děti mohou dozvědět vše o zemědělských strojích a o zemědělství obecně. Dopravním pravidlům se v roce 2016 věnovali hned dva seriály a to *Dětská dopravní policie* – ta řešila konkrétní dopravní situace, se kterými se děti mohou běžně setkat, a *Michalova doprava*, kde Michal Nesvadba děti seznamuje se základními dopravními pravidly. Výukou základů francouzštiny provázal děti *Strýček TonTon*. Další z nových pořadů z oblasti zábavného vzdělávání byl *Teleskop*, seriál o putování ve Vesmíru, který dětem přibližuje jednotlivé planety sluneční soustavy, ale i hvězdy, komety, mlhoviny a další objekty. Součástí pořadu je i řada historických exkurzí, které odhalují objevování a dobývání vesmíru. Menším dětem jsou určené *LOGOhrátky*, kde se formou jednoduchých her a cviků učí správné výslovnosti a práci s hlasem. V novém tanečním pořadu *Hopsasa* děti učí jak se protáhnout ve škole neslyšící holčička Nela a její imaginární kamarád Hops. Tento jedinečný projekt srozumitelně kombinuje mluvený projev a znakový jazyk, takovým způsobem, že rozumí slyšící i neslyšící diváci bez tlumočnicků v rohu obrazovky. Sportovní pořady na Děčku doplňuje také nový formát *Rytmix*, kde se děti za zvuku rytmické hudby učí jednoduché taneční sestavy. [Česká televize: DÉČKO velká televize v malém slaví 3. narozeniny]

V roce 2016 Děčko akcentovalo téma mediální gramotnosti. Cyklus *Pirátské vysílání* se zaměřoval na posilování mediální gramotnosti, děti se zde seznámily s jejími základy a učily se, jak přistupovat k reklamě, internetové komunikaci, mediálním stereotypům, sociálním sítím, televizi, počítačovým hrám atd. Dramaturg pořadu Dušan

Mulíček vysvětluje, co je hlavním cíle pořadu: „*Chtěli bychom děti přimět k tomu, aby samy přemýšlely a nastavily si od médií zdravě kritický odstup. Na ploše čtrnáctiminutového pořadu dané téma vždy otevřeme, zpracujeme, ale nevytváříme vysílání v mentorském duchu.*“. Seriál *Nauč tetu na netu* se zaměřuje na témata jako je bezpečnost a soukromí na internetu, důvěryhodnost obsahu, osobní a autorská práva nebo šikana anebo trolling. Pořad vznikl ve spolupráci České televize a sdružení CZ.NIC, se kterým ČT dlouhodobě spolupracuje v oblasti posilování digitálních dovedností. [Česká televize: Marketing, reklama i trolling. Děčko otevře nová témata.]

Novou animovanou tvorbu zastoupil nový sedmidílný loutkový *Večerníček Povídání o mamince a tatínkovi* a také nová řada oblíbených příběhů Pata a Mata, kteří tímto oslavili své čtyřicáté narozeniny. V premiéře Děčko odvysílalo krátký animovaný film *První sníh*, který vznikl v koprodukcii s Filmovou akademií Miroslava Ondříčka v Písku. Jde o absolventským snímkem studentky FAMO Písek a sklidil velký úspěch jak u diváků, tak i odborných porot na festivalech po celém světě. [Česká televize: Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2016]

Ze zahraniční tvorby Děčko v roce 2016 představilo animovaný seriál *Sofie I.* O malé holčičce Sofii, jejíž matka se vdala za krále a ona se teď učí být princeznou. Italský cyklus *Bláznivá laborka*, představuje dětem spoustu zajímavých pokusů a seznamuje je s největšími osobnostmi světové vědy a jejich dílem. Ke každému z pokusů dostanou děti i návod, jak si „bláznivou laborku“ za pomoci dospělých udělat i doma. *Jessie* je sitcom z dílny Disney Channelu o teenagerce z Texasu, která přijela do New Yorku s úmyslem stát herečkou, ale místo toho skončí jako chůva čtyř nezbedných dětí z bohaté rodiny. Praštěné pokusy (Quarks!) jsou zábavný pořad, jež vznikl ve spolupráci s Evropskou organizací pro jaderný výzkum CERN. Nový seriál se snaží dokázat, že jaderná fyzika může být i zábava a není tak těžká, jak se na první pohled může zdát. Během šestadvaceti epizod se náctiletí hlavní hrdinové zmenšují, zvětšují, zrychlují i zpomalují a prostor kolem nich se také mění. *Zvířecí zabijáci od pólu k pólu* je série o zvířatech se Stevem Backshalem, který s natáčecím štábem cestuje po celé zeměkouli od severního k jižnímu pólu po dobu jednoho roku. Za tu dobu zažívají mnohá dobrodružství a také chvíle napětí, strachu, radosti i euforie. Za jeden rok urazí asi šestnáct tisíc kilometrů a setkají se se spoustou zvířat, ale také se všemi možnými silami přírody jako jsou sopky či ledovce. [Česká televize: DĚČKO velká televize v malém slaví 3. narozeniny]

V roce 2016 Česká televize také představila vůbec první kreslený seriál ze své dílny *Anča a Pepík*. Hlavními hrdiny jsou dvě myšky, které společně řeší různé záhady, se kterými se setkávají v jejich městečku nebo v blízkém začarovaném lese. Série pro starší děti (8–12 let) vznikla podle populárního komiksu Lucie Lomové, oceňované autorky řady knih. Je vytvářena v Animačním studiu České televize, za pomoci technologie klasické kreslené animace. [Česká televize: DĚČKO velká televize v malém slaví 3. narozeniny]

3.5. ČT :D V SOUČASNOSTI

V letošním roce slaví ČT :D čtvrté narozeniny a je u dětských diváků stále oblíbenější. Za čtyři roky své existence odvysílala přes 6200 hodin zábavně-vzdělávacích pořadů, a v roce 2017 dosáhla rekordního podílu na sledovanosti – 37 % u dětí ve věku 4 až 9 let. „*Dětský program si každý den pustí dvě stě šedesát tisíc dětí, což je pro představu o něco menší Ostrava. Kdybych ve své úvaze pokračoval dál, tak zodpovědnost, aby se celému městu líbilo to, co vysíláme, je obrovská. Navíc, pokud se jedná o děti, tedy o generaci, která ovládá nejnovější vymoženosti informačních technologií a je velmi těžké ji zaujmout*“ říká generální ředitel České televize Petr Dvořák a dodává: „*Ačkoli ctíme a navazujeme na tradici, například i nadále vyrábíme večerníčky klasickou animační technikou, snažíme se neustále přicházet s moderními a hlavně původními formáty i novinkami. Od letošního roku tak nabízí Děčko například možnost duálního zvuku. Nejmenší diváci mohou sledovat pořady v původním znění a překvapit rodiče tím, kolik cizích jazyků ovládají.*“ [Česká televize: Talk show s TGM, dvojitý Ridi i rozdvojená Albína. Děčko otevírá pátou sezónu patnáctkou původních premiér]

I ve čtvrtém roce svého trvání odvysílalo Děčko velké množství premiérových pořadů. Jedním z nich je talkshow *DějePIC*, plná scének, reportáží a zábavných rubrik, které mladého televizního diváka seznamují s českými dějinami. Pořadem provádí herec Tomáš Jeřábek, který si do každého dílu zve speciální hosty z významných osobností české historie. V prvním díle to byl kupříkladu praotec Čech, následoval ho Jan Žižka, Kosmas, a další. Roli těchto osobností svěřil režisér Roman Motyčka mladým studentům herectví z Janáčkovy konzervatoře v Ostravě. Pořad se především snaží probudit v mladých divácích zájem o národní historii, jak komentuje jeho kreativní producentka Lenka Poláková: „*Mnoho dětí vnímá historii jen jako množství nudných*

letopočtů. Chceme jim ukázat naše národní dějiny jako mnohem barevnější a zábavnější, než jak je znají ze školy. Je docela možné, že pro některé děti to bude úplně první setkání s českou historií. Když uvidí, že ta naše minulost je plná krásných i neuvěřitelných příběhů, třeba v nich právě tento cyklus vzbudí trvalý zájem o dějiny, což by jim v dospělosti mohlo výrazně pomoci, aby se lépe orientovaly i v současném světě.“ [Česká televize: Podzim na Děčku, velká televize v malém slaví 4. narozeniny. 2017]

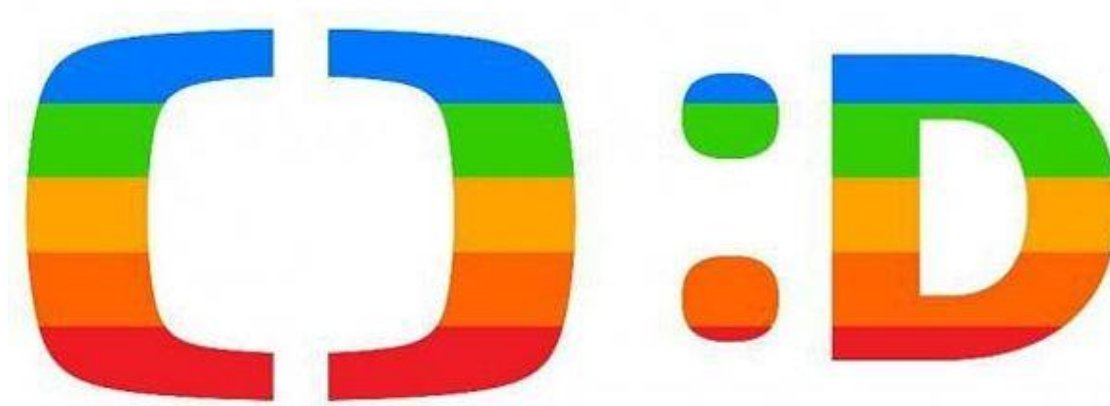
Další z letošních premiér je pokračování sitcomu, jež vznikl hned na počátku vysílání Děčka, *Mazalové II*. Jazykové pořady doplnil *Čau Bambini*, kterým provází Emanuel Ridi a společně se svým synem učí děti základní italské fráze a slovíčka. *No no no!* – série kreslených situací z běžného života dětí upozorňuje na nešvary v chování a s humornou nadsázkou ukazuje dětem, jak by to nemělo vypadat. *Hudební perličky Pavla Šporcla* je povídání o slavných skladatelích a jejich nejzásadnějších dílech. Pavel Šporcl zde představuje zejména ty melodie, které každý někdy zaslechl, ale pravděpodobně neví, kdo je složil. Každý díl je věnován jednomu skladateli a jeho vybrané skladbě. *Zpívejte si s námi* je nový hudební seriál a zobrazuje klasické české písničky v nové podobě, s malebnými animovanými příběhy. Ze sportovních pořadů se na Děčku v roce 2017 objevily hned dva nové – *Hýbánky s písmenky* – speciální pokračování oblíbeného cyklu, které je tentokrát zaměřené na logopedii. Děti cvičí na originální logopedické písničky, které vznikly přímo pro tento pořad ve spolupráci s odborníci. V každém díle se zábavnou formou procvičuje výslovnost jedné z problematických hlásek či skupiny hlásek. *Jogínci sportují* je taktéž pokračování známé série, kde se tentokrát jogínci vydávají za poznáním ostatních druhů sportů. Každý díl je věnován jednomu sportu, který si jogínci zkoušejí a naopak své vrstevníky-sportovce učí jógu.

Děčko také představilo nový *Večerníček*, *Zahrádka pod hvězdami*, který navazuje na tradici klasického českého loutkového filmu. Poeticky zpracovává téma příběhů malého Ježíška, který v příbězích vystupuje jako dítě, kolem kterého se dějí zvláštní věci – zázraky. Nechybí ani pokračování pořadů jako *Nauč tetu na netu II.*, *S Jakubem v přírodě II.* a mnoho dalších pořadů z minulých let. [Česká televize: Podzim na Děčku, velká televize v malém slaví 4. narozeniny. 2017]

Během čtyř let odvysílala dětská stanice více než 20 200 premiérových pořadů. Z toho 944 hodin původních animovaných pořadů z vlastní tvorby. Velmi úspěšné jsou i webové stránky televize. Měsíčně web decko.cz registruje kolem 7 milionů zobrazení a každý týden se zde objeví minimálně jedna nová zábavně vzdělávací online hra. [Česká televize: Co je ČT :D]

3.6. VÝTVARNÝ STYL ČT :D

Výtvarnému stylu svého dětského programu věnovala Česká televize od počátku velkou pozornost. V rámci příprav dětské televize oslovila v jednom ze svých pravidelných průzkumů samy děti, které z užšího výběru zvolily právě název ČT :D, který připomíná smějícího se „smajlíka“. Děti rovněž vybraly i jméno maskota stanice, jímž je duhový papoušek Duháček, který žije na Děčku a neustále vymýšlí, čím by děti zaujmul a překvapil. Hlavním výtvarným symbolem Děčka je právě duha, která se skládá z barev čtyř dosavadních kanálů České televize. Konkrétně je to červená za ČT1, oranžová pro ČT2, modrá pro ČT24 a zelená pro ČT sport.

Obrázek č.3, Logo ČT :D. Dostupné z: <http://decko.ceskatelevize.cz/>.

Dalšími z významných představitelů výtvarného prostředí dětské televize jsou pletené duhové ovečky, které nedělají „bé“, ale „dé“, komár z džungle, opička z létající plachetnice a další zvířecí postavičky, které dohromady vytváří jakýsi pohádkový svět a jsou součástí každodenního vysílání stanice. Objevují se v upoutávkách, znělkách

(tzv. identech = identifikačních znělkách) a v dalších formátech, jež od sebe oddělují jednotlivé pořady.

Kvalitu grafiky ČT :D kladně hodnotí i světoví odborníci. V březnu roku 2014 se Děčko umístilo na druhém místě v prestižní mezinárodní soutěži PromaxBDA Europe Awards v kategorii Nejlepší on-air identová kampaň. A v červnu 2014 v nejuznávanější profesní soutěži v oblasti kreativity v médiích Promax v New Yorku dosáhla stanice dokonce na zlatou příčku. Vůbec nejvyšší ocenění si odnesla za znělku ukončující každý večer vysílání ČT :D.

Celkový výtvarný styl měl na starosti Daniel Špaček ze studia Loom on the Moon, který se podílel už na grafické podobě ostatních kanálů České televize. Ve spolupráci s animátory, režiséry a dramaturgy České televize pak vznikla série příběhů (tzv. identů) se zvířecími postavičkami Děčka. [Česká televize: Výtvarný styl Děčka]

II. PRAKTICKÁ ČÁST

Ve výzkumné části své diplomové práce jsem se zaměřila na zkoumání toho, jak ČT :D zasahuje do života dětí a mládeže, toho, jak je může ovlivnit, vzdělávat či vychovávat. Při ověřování těchto skutečností se opírám o hlavní filosofické zásady Děčka, které jsou: *bezpečí a jistota* – televize pečlivě prověřuje kvalitu i obsah vysílaných pořadů, *kvalita a pestrost, zábavné vzdělávání* – velká část vysílaných pořadů se orientuje na to, děti zábavnou formou vzdělávat a inspirovat je k vlastním aktivitám a poslední zásadu – *přehlednou dramaturgii*, program je totiž rozdělen do pravidelných vysílacích bloků tak, aby se v něm dítě jednoduše orientovalo a byl pro ně přehledný. Praktická část je postavena na kvalitativním výzkumu, v jehož rámci bylo uskutečněno 15 rozhovorů, s dětmi ve dvou věkových skupinách, a to 4 až 7 let a 8 až 12 let (což jsou také dvě skupiny, na které Děčko cílí svůj program).

Prostřednictvím rozhovorů jsem se pokusila získat vhled do toho, jak děti vnímají televizi Děčko, jak často ji sledují, jaké pořady považují za užitečné, zábavné a co naopak v této televizi postrádají.

4. METODOLOGIE VÝZKUMU

Při stanovení cílů výzkumu jsem vycházela ze Švaříčka a Šed'ové (2014), kteří rozlišují tři typy cílů, cíl intelektuální, praktický a personální.

Intelektuální cíl: Cílem je poukázat na to, jak média, konkrétně televize, zasahují do života dětí, představení konkrétních preferencí dětských diváků. A také porovnání rozdílných preferencí dvou věkových skupin mladých diváků (4-8 let, 8-12 let).

Praktický: Získané údaje mohou být užitečné pro pedagogy mateřských a základních škol, kteří používají televizi Děčko při výuce. Taktéž je mohou využít samotní zaměstnanci ČT :D při jejím dalším rozvoji, jelikož obsahují cenné názory jejich diváků.

Individuální: Jelikož se plánuji uplatnit při profesi učitele českého jazyka a společenských věd na základní škole či na víceletém gymnáziu, mohu své poznatky použít při výkonu své profese. Taktéž v osobním životě, poněvadž mám ve svém okolí několik dětí, se kterými trávím mnoho času.

4.1. METODA SBĚRU DAT

Pro tuto problematiku byl zvolen kvalitativní výzkum. Strauss za kvalitativní výzkum považuje takový, jehož výsledky nezískáváme pomocí statistických procedur nebo jiných způsobů kvantifikace. Jde o výzkum týkající se života lidí, jejich příběhů, chování, společenských hnutí nebo vzájemných vztahů. [Strauss 1999] Pavlásek zase uvádí, že kvalitativní výzkum nesleduje to, jaký svět skutečně je, ale jak jej skutečně prožívají jeho aktéři. [Pavlásek 2013]

Pro získání dat byla použita metoda rozhovoru, který se ukázal jako nejlepší metoda sběru dat při spolupráci s dětmi. Konkrétně byl zvolen polostrukturovaný rozhovor, který vychází z předem připraveného seznamu otázek. Zachovává pevnou strukturaci otázek plně strukturovaného rozhovoru, ale na rozdíl od něj je možné zvolit pořadí pokládaných otázek, doptávat se na doplňující otázky, ujasnit, že jsme správně pochopili respondentovu odpověď a doplňovat nejasné nebo chybějící informace. Na druhou stranu nám ale poskytuje pevnou oporu, které se můžeme držet, a nedovoluje respondentovi ani tazateli zásadní odcházení od tématu. [Miovský 2006]

4.2. VÝZKUMNÝ VZOREK

Výzkumný vzorek je tvořen patnácti dětmi, rozdělených do dvou věkových skupin. První skupina zahrnuje šest dětí od 4 do 7 let, čtyři dívky a dva chlapce. V druhé skupině jsou už starší děti od 8 do 12 let, pět dívek a tři chlapci. Tyto dvě skupiny byly zvoleny hlavně z toho důvodu, že právě s ohledem na ně ČT :D rozděluje své programové uspořádání.

Jelikož všichni respondenti výzkumu jsou zatím nezletilí a k rozhovoru s nimi byl nezbytný souhlas rodičů, vybírala jsem respondenty především z řad dětí přátel a známých. Základní charakteristiky respondentů jsou uvedeny níže v tabulkách, s ohledem na ochranu soukromých údajů dětí se změněnými jmény. Všichni účastníci výzkumu žijí v Olomouckém kraji.

4.3. METODA ZPRACOVÁNÍ DAT

Před začátkem rozhovoru byli účastníci seznámeni s tématem a částečně i s otázkami. Poté jsme přistoupili k samotnému rozhovoru, ten byl složen ze třinácti otevřených otázek, ke kterým byly v případě potřeby kladeny podotázky. K zaznamenávání rozhovoru bylo použito jak nahrávací zařízení, tak poznámkový blok. Tato kombinace se při práci s dětmi ukázala jako nejúčinnější, celý rozhovor byl zaznamenán na nahrávce, ale odpovědi a názory, na které respondent klad nejvyšší důraz byly také zapsány. Otázky byly formulovány tak, aby jim děti dokázaly porozumět a vždy přiměřeně přizpůsobeny potřebám jednotlivce. Pokud dítě něčemu nerozumělo, formulace otázky byla změněna, popřípadě vysvětlena na příkladu.

Výzkumné otázky:

1. Koukáš se na televizi?
2. Jak často? Kolik hodin denně?
3. V jakém čase se nejčastěji koukáš?
4. Jakou televizi sleduješ nejčastěji?
5. Sleduješ i televizi Děčko?
6. Pamatuješ si vysílací časy jednotlivých pořadů?
7. Jaký druh pořadů tě nejvíc baví?
8. Jaké pořady sleduješ na jiných televizích?

9. Jaké jsou tvé neoblíbenější pořady na děčku?
10. Co nejraději děláš ve volném čase?
11. Myslíš, že se z pořadů na Děčku můžeš dozvědět něco nového nebo se něco naučit? Pokud ano, ve kterých pořadech.
12. Co se ti na Děčku celkově líbí nejvíc?
13. A je něco, co se ti nelíbí? Chybí ti nějaké pořady?

Při vyhodnocování výsledků byly otázky rozděleny do dvou kategorií, a to na faktické (1.-5.) a na otázky osobních preferencí (6.-12). V první části rozhovoru byly zjišťovány faktické informace typu: jak často dítě sleduje televizi, na jakou televizi se nejčastěji dívá, zda sleduje i Děčko a v jakém čase se dívá. Druhá část rozhovoru je věnována osobním preferencím dítěte – jaké jsou jeho oblíbené pořady na Děčku, ale i na jiných televizích, jak ráno tráví svůj volný čas, zda má pocit, že pořady na ČT :D mají edukativní charakter, a pokud ano, ze kterých pořadů se může něco naučit. Poslední dva dotazy jsou věnovány celkovému shrnutí kladných a záporných stránek ČT :D z pohledu dítěte.

Při vyhodnocování dat byla použita technika tzv. zakotvené teorie., která nám dává možnost provádět analýzu dat, za jejíž pomoci jsou utvářeny teorie pro fenomény v určitých situacích. Tato teorie odráží zjištěná data, pojmy a vztahy mezi nimi. Z uskutečněných polostrukturovaných rozhovorů byla vyselektována potřebná data, týkající se stanovené problematiky. Tato data byla následně vzájemně porovnána za účelem nalezení rozdílů a souvislostí. [Hendl 2016]

5. INTERPRETACE VÝZKUMNÝCH ZJIŠTĚNÍ

Následující část bude věnována konkrétním rozhovorům. Budou zde představeny podrobnější informace o respondentech, jejich odpovědi a preference.

5.1.1. VYHODNOCENÍ – MLADŠÍ DĚTI (4 AŽ 7 LET)

Jméno	Věk	Ročník	Televize doma?	Rodinný stav a bydliště
Barbora	5	MŠ – předškolní	ano	Jedináček. Žije u babičky na vesnici.
Eliška	6	MŠ – předškolní	ne	Dva sourozenci, úplná rodina. Žije ve městě.
Ivana	6	MŠ – předškolní	ano	Jeden sourozenec, rodiče jsou rozvedeni, střídavá péče. Žije ve městě.
Marie	6	1. ZŠ	ano	Jeden sourozenec, úplná rodina. Žije na vesnici.
Petr	7	2. ZŠ	ano	Jedináček, úplná rodina. Žije ve městě.
Petra	5	MŠ – předškolní	ano	Dva sourozenci, úplná rodina. Žije v malém městě.
Vašek	5	MŠ – předškolní	ano	Dva sourozenci, rodiče jsou rozvedeni, žije s matkou ve městě.

Tabulka číslo 1, přehled respondentů, mladší děti

Z kategorie mladších dětí byl rozhovor proveden se sedmi dětmi ve věku od 5 do 7 let. Pět dětí navštěvují poslední ročník mateřské školy, jedno je v prvním ročníku základní školy a jedno v ročníku druhém.

Při rozhovorech bylo patrné, které dítě již navštěvuje základní školu, a které školu mateřskou. Děti z mateřské školy měly větší tendenci odpovídat jednoslovně a díky tomu bylo třeba více pokládat doplňující otázky. Na první tři otázky – *Koukáš se na televizi? Jak často? (kolik hodin denně?) a V jakém čase se nejčastěji koukáš?* – uváděly všechny děti, až na Elišku a Petra, že před televizí tráví většinu svého volného času a dívají se až několik hodin denně, o víkendu ještě častěji. Většina dětí také uvedla, že se u spuštěné televize věnuje ještě dalším aktivitám, jako například jídlu, hraní si s hračkami a také hraní her na elektronických zařízeních.

„Koukám se na televizi hodně často, když jsem doma tak skoro pořád. Většinou celé odpoledne, když přijdu ze školky, až do večera, kdy skončí Děčko, potom sleduji s babičkou seriály.“ (Barbora)

„...většinou se dívám ráno u snídaně, než jdu do školky a potom odpoledne. O víkendu se koukám častěji, hlavně když je škaredé počasí, to někdy i celý den.“ (Ivana)

„Na televizi se dívám většinou odpoledne, když nejdu ven. O víkendu zase víc dopoledne.“ (Marie)

„Doma televizi nemáme, takže se dívám jen u babičky. Doma se koukám na počítači na pohádky nebo dětské seriály, občas i na Děčko přes internet.“ (Eliška)

„Na televizi se koukám, ale ne zas tak moc. Raději chodím ven, hraju si nebo koukám na filmy. V zimě sleduji televizi častěji.“ (Petr)

Na otázku číslo 4 – *Jaké kanály sledují nejčastěji* – odpověděli respondenti „televizi Děčko“, tím také zodpověděli i pátou otázku, která se ptala právě na to, zda sledují i tuto stanici. Dva mimo ČT :D pravidelně sledují ještě střeoevropský MiniMax, který je zaměřen na dětské animované seriály a dva respondenti ještě NOVA2 a NOVA GOLD.

Šestý dotaz, zda si pamatují vysílací časy jednotlivých pořadů, odpověděly všechny děti, že ne. Jen Petr, který je ze skupiny nejstarší a umí poznávat hodiny, znal vysílací čas svých oblíbených pořadů.

Další část otázek je věnována již osobním preferencím respondentů. U otázky číslo sedm, *Jaký druh pořadů tě nejvíc baví?*, postavily všechny děti na první místo pohádky, na druhém byly animované seriály.

„Já se nejraději koukám na staré české pohádky a taky na staré seriály, jako je Létající Čestmír, Arabela apod.“ (Petr)

„Mě nejvíc baví pohádky, takové ty klasické české, ale i animované jako třeba Shrek, taky se rád koukám na animované seriály.“ (Vašek)

„Baví mě úplně všechny pořady na Děčku, koukám se na všechno.“ (Petra)

„Já mám ráda hlavně pohádky, kreslené seriály, ale taky mě moc baví pořady, kde se něco vyrábí a já můžu vyrábět podle nich.“ (Marie)

„...dívám se ráda taky na večerníčky, mám ráda hlavně ty starší, co byly ještě, když byla malá moje maminka, ty vždycky sleduje se mnou, ale baví mě i ty novější, třeba Chaloupka na vršku.“ (Barbora)

„...ještě se koukám na taneční a hudební pořady, kde se naučím nové písničky, nebo můžu u televize tancovat, to mě baví moc!“ (Ivana)

Na další otázku, v pořadí osmou, která se ptala na to *Jaké pořady děti sledují na jiných stanicích*, odpověděli tři respondenti, že sledují pouze stanici Děčko, dvě slečny, Petra a Barbora, navíc ještě pravidelně sledují animovaný seriál Princezny na stanici MiniMax. Petr se rád kouká na stanicích NOVA 2 nebo NOVA GOLD na animovaný seriál Scooby-Doo a Marie je pravidelným divákem seriálu Přátelé a Mladí a hladoví taktéž na NOVA 2.

Pro lepší přehlednost byly odpovědi na otázku číslo devět, *Jaké jsou tvé neoblíbenější pořady na Děčku?*, shrnuty do přehledné tabulky. I přesto, že všechny rozhovory byly uskutečněny individuálně a s každým respondentem zvlášť, můžeme si již na první pohled všimnout, že se děti do značné míry shodovaly. Všichni respondenti uvedli mezi své oblíbené pořady Kouzelnou školu, která je také dlouhodobě nejsledovanějším pořadem na Děčku. Na pomyslném druhém místě v oblíbenosti

skončil pořad Studio Kamarád, který zařadilo za svůj oblíbený pět dětí a který je taktéž jedním z nejsledovanějších pořadů této dětské televize. Tři respondenti uvedli klasický animovaný seriál Šmoulové, dva Taneční hrátky s Honzou Onderem a pořad Šikulové. Další odpovědi se už lišily výrazněji, většinou podle zálib a zájmů jednotlivých respondentů.

	Barbora	Eliška	Ivana	Marie	Petr	Petra	Vašek
Dějpic					✓		
Hýbáňky							
Kouzelná školka	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
Písničkohraní			✓				
S Jakubem v přírodě							✓
Studio Kamarád		✓	✓		✓	✓	✓
Šikulové		✓		✓			✓
Šmoulové				✓		✓	✓
Taneční hrátky s H.O.	✓		✓				
U6 – úžasný svět techniky					✓		
Willy Fog							✓
Jogínci v přírodě	✓						
Želvy Ninja	✓						
Večerníčky		✓					
Sám v muzeu					✓		

Tabulka číslo 2, Výpis oblíbených pořadů jednotlivých respondentů.

Desátý dotaz se cílil na to, jak děti nejraději tráví svůj volný čas, tzn. na jejich koníčky, zájmy a záliby. Všechny děti také uvedly, že navštěvují nějaký zájmový kroužek.

„Když jsem doma, ráda si hraju s legem nebo různé deskové hry s mými sourozenci. Také mě baví chodit do dramatického kroužku, kde se učíme hrát různé scénky a pohádky.“ (Eliška)

„Dvakrát týdně chodím do gymnastiky, to mě baví, ale někdy je to hodně náročné a jsem z toho unavená, ale mám tam hodně kamarádů, tak je to super. Když jsem doma, tak si ráda hraji s panenkami, u toho se většinou dívám na televizi, a když mi naši půjčí mobil, hraju na něm hry.“ (Petra)

„Já rád chodím do Sokola, tam cvičíme a chodíme ven, doma si nejraděj hraju s plastelínou a s auty.“ (Václav)

„...doma hraju hry na telefonu, taky chodím do horolezeckého kroužku, táta totiž lozí po horách, tak se těším, že až se to naučím, budeme chodit spolu. Zatím mi to sice moc nejde, ale baví mě to.“ (Marie)

„Mě nejvíc baví chodit do capoiery, to je bojové umění, které je ta trochu jako tanec a trochu jako boj, je to super a mám tam hodně kamarádů. Když mám volno, tak doma cvičím, chodím ven nebo koukám na filmy.“ (Petr)

„Doma hodně hraju hry na tabletu nebo se koukám na televizi, taky chodím do tanečního kroužku, to mě celkem baví.“ (Barbora)

„Já mám hodně hraček, hlavně panenek, pro ty mám i domeček, oblečky atd..., nejvíc mě baví si s nimi hrát, taky chodím do kroužku tancování.“ (Ivana)

Z odpovědí je patrné, že děti přizpůsobují sledované pořadu svým zájmům, když porovnáme jednotlivé odpovědi na předchozí otázku s touto, můžeme si všimnout několika spojitostí. Kupříkladu Petra uvádí, že ráda sleduje pořad Hýbánky, ve kterém děti cvičí za doprovodu hudby a z její další odpovědi se dozvídáme, že chodí do gymnastického kroužku. Barbora a Ivana navštěvují taneční kroužek a rády na Děčku sledují Taneční hrátky s Honzou Onderem, apod. Několik dětí také uvedlo, že mezi jejich nejoblíbenější aktivity patří sledování televize nebo hraní her na mobilu

či tabletu. Všechny děti navštěvují nějaký zájmový kroužek, a všechny jej zařadily mezi své oblíbené aktivity.

Jedenáctá otázka se ptá na to, zda si děti myslí, že se můžou z pořadů na Děčku něco naučit. Všechny odpověděly že určitě ano. Většina z nich uváděla pohybové aktivity, jako cvičení z pořadu Hýbáanky, tanec (Taneční hrátky s Honzou Onderem) nebo jógu z pořadu Jogínci. Dále vyrábění různých věcí a předmětů, to hlavně z pořadu Šikulové. Jako další věci, které se můžou z ČT :D naučit, uvedly děti písničky z Písničkohraní, pokusy z pořadu U6 – úžasný svět techniky, něco o historii z DějePic, tipy na výlety ze Zpráviček nebo z TamTamu a nebo jazyky, například z Angličtiny s Hurvínkem.

Poslední dvě otázky jsou věnovány tomu, co se na Děčku celkově líbí dětem nejvíce a co se jim naopak na této televizi nelíbí, nebo jim chybí. Z toho, co je podle dětí na Děčku nejlepší, zmiňovaly nejčastěji samotný fakt, že je to televize určená pouze dětem a nejsou na ní reklamy. Většina dětí také řekla, že není nic, co by se jim na Děčku nelíbilo, pouze je mrzí, že vysílání po osmé hodině končí a přály by si, aby alespoň o víkendech pokračovalo déle.

„Na Děčku se mi líbí hlavně to, že je to televize jen pro nás pro děti, a taky že tam nejsou reklamy a není nic, co by se mi nelíbilo.“ (Eliška)

„Na Děčku se mi líbí úplně všechno“ (Marie)

„...moc se mi líbí grafika mezi pořady, která je místo reklam, hlavně ptáčci duhácci a ovečky...“ (Václav)

„Nejlepší na Děčku je, že tam nejsou reklamy, ale chybí mi tam víc klasických starších pohádek...“ (Petr)

„Děčko je nejlepší, ale je škoda, že není večer, alespoň o víkendu by to bylo super, v tom je lepší MiniMax, protože je pořad.“ (Barbora)

5.1.2. VYHODNOCENÍ STARŠÍ DĚTI (8 AŽ 12 LET)

Jméno	Věk	Ročník	Televize doma?	Rodinný stav a bydliště
Anežka	10	ZŠ - 4.	Ne	Tři sourozenci, úplná rodina. Žije v malém městě.
Erik	11	ZŠ - 5.	Ano	Jeden sourozenec, úplná rodina. Žije na vesnici.
Jan	10	ZŠ - 4.	Ano	Jeden sourozenec, úplná rodina. Žije na vesnici.
Kristýna	11	ZŠ - 6.	Ano	Dva sourozenci, rodiče jsou rozvedeni, žije s matkou a jejím partnerem na vesnici.
Lada	8	ZŠ - 2.	Ano	Dva sourozenci, rodiče jsou rozvedeni, žije s matkou a jejím partnerem na vesnici.
Marek	8	ZŠ - 2.	Ano	Jeden sourozenec, úplná rodina. Žije na vesnici.
Martina	9	ZŠ - 3.	Ne	Tři sourozenci, úplná rodina. Žije v malém městě.
Veronika	9	ZŠ - 3.	Ano	Dva sourozenci, úplná rodina. Žije na vesnici.

Tabulka číslo 2, přehled respondentů, starší děti

V kategorii starších dětí byl rozhovor proveden s osmi dětmi ve věku od osmi do jedenácti let. Oproti předchozí kategorii, kde děti odpovídaly většinou v jednoduchých větách, starší respondenti se u některých otázek trochu více rozmluvily

a dokázaly lépe vyjádřit svůj názor. Na první tři otázky, *Koukáš se na televizi? Jak často? (kolik hodin denně?) a V jakém čase se nejčastěji koukáš?*, odpověděly všechny děti, že se na televizi dívají, ale téměř všechny zmínily, že si častěji pouští pohádky, filmy nebo seriály na počítači, také sledují různá videa na YouTube a jiných internetových stránkách.

„Ráno u snídaně se dívám na Děčko, ale odpoledne, když je doma moje sestra, se díváme většinou na něco jiného, protože ona už je starší a Děčko ji moc nebaví... Celkově se na televizi dívám tak dvě hodiny denně.“ (Lada)

„Na televizi se dívám víc v zimě, v létě jsem radši venku s kamarády. V zimě televizi sleduji tak hodinu a půl denně. Vždycky ráno u snídaně a pak někdy odpoledne a večer.“ (Jan)

„Moc často se na televizi nekoukám, protože ji nemáme doma, takže vlastně jen když jsem u babiček, tak jedenkrát týdně. Doma sleduji pohádky a filmy na počítači.“ (Anežka)

„Televizi moc nesleduji, koukám někdy odpoledne, tak hodinu denně čtyřikrát v týdnu. Víc sleduji YouTube.“ (Erik)

„...koukám se tak hodinu, maximálně dvě denně, spíš sleduji seriály a videa na počítači.“ (Marek)

„Bohužel se na televizi moc koukat nemůžu, protože ji rodiče nechtějí mít doma. Koukám se jen u babičky o víkendu, hlavně dopoledne a večer.“ (Martina)

„Na televizi se dívám tak maximálně čtyřikrát týdně, raději dělám něco jiného nebo si pustím něco na počítači.“ (Veronika)

„...hodně sportuju, takže se na televizi dívám jen odpoledne, až přijdu domů, tak hodinu a půl denně, většinou na seriály.“ (Kristýna)

Na čtvrtou otázku – *Jakou televizi sleduješ nejčastěji?* – odpověděla polovina respondentů televizi Děčko, ale několikrát jmenované byly i kanály NOVA, NOVA2

a Prima COOL, ale zazněly také kanály jako NOVA GOLD a Smíchov. Na pátý dotaz, zda sledují i televizi Děčko odpověděli všichni respondenti, že minimálně občas ano.

Vysílací časy jednotlivých pořadů (otázka č. 6) si pamatovaly hlavně ty děti, které uvedly, že se na Děčko dívají častěji. Několikrát zmiňovaly Studio Kamarád, Večerníček a Zprávičky. Další pořady jmenoval každý podle toho, které pravidelně sleduje.

„...ráno je vždycky Pes a jeho blog a pak Včelka Mája, pak už musím do školy, takže dál nevím. Odpoledne Věda je zábava, U6 – úžasný svět techniky a takové vzdělávací pořady. Večer bývá Sofie I., Večerníček a Zprávičky.“ (Lada)

„Já si časy vysílání nepamatuju. Když se chci na něco podívat, najdu si to v programu, nebo prostě zapnu televizi a buď se mi něco líbí, nebo ne...“ (Erik)

„Vím že odpoledne jsou vždycky různé soutěže a naučné pořady, večer Večerníček a Zprávičky, o víkendu je ráno Studio Kamarád.“ (Veronika)

Za nejoblíbenější typy pořadů (otázka č. 7) děti označovaly nejčastěji hrané a animované seriály, ale také filmy a pohádky, soutěže a vzdělávací pořady.

„Mě hodně baví pořady, ve kterých se něco vyrábí nebo maluje. Taky některé vědomostní soutěže...“ (Veronika)

„...nejraději se koukám na animované seriály nebo na pohádky.“ (Lada)

„Mám rád animované seriály, filmy a dokumenty nebo videa o bojových sportech.“ (Marek)

„Hlavně mě baví pořady, kde se tancuje nebo něco vyrábí, taky soutěže a seriály pro větší děti...“ (Anežka)

„Já koukám nejraději na kreslené pohádky a seriály.“ (Jan)

„Baví mě pořady o počítačových hrách, o sportu a takové ty pořady, kde se dělají různé pokusy...“ (Erik)

Pořady, jež děti sledují na jiných stanicích, se hodně lišily. Jedinou shodu můžeme nalézt v tom, že i na jiných stanicích vyhledávají nejčastěji pořady pro děti – pohádky a animované seriály. Z pořadů určených dospělým byly zmíněny animované seriály Simpsonovi a Futurama, nekonečné seriály televize NOVA Ordinace v růžové

zahradě a Ulice, ale také pořady jako Mise nový domov, zábavná soutěž Pevnost Boyard (Prima COOL), sitcom Mladí a hladoví a seriál Přátelé na NOVA2.

„Na jiných programech se většinou dívám na dětské seriály a pohádky, ale nebaví mě když jsou v nich reklamy....“ (Veronika)

„Pravidelně se s maminkou koukám na Ordinaci v růžové zahradě a na Mise nový domov, obojí je na Nově.“ (Lada)

„S bráchou máme rádi Simpsonovi a Futuramu, na Prima COOL jsou taky dobré pořady o počítačových hrách a o autech (Top Gear).“ (Erik)

„...občas se s babičkou koukám na Ulici a v neděli na pohádky na Jedničce (ČT1).“ (Anežka)

„Dívám se na Mise nový domov, Ordinance v růžové zahradě, Přátelé a v poslední době mě baví i Mladí a hladoví.“ (Kristýna)

„Mám rád Pevnost Boyard, jak ty staré zahraniční díly, tak nové, kde jsou známí lidé z České Republiky. Taky mě baví Scooby Doo a Sponge bob, to jsou animované seriály.“ (Jan)

Odpovědi na devátý dotaz, jež se respondentů ptal na nejoblíbenější pořady na Děčku, byl stejně jako u předchozí kapitoly shrnut do přehledné tabulky. Pořady se na rozdíl od předchozí skupiny moc neshodovaly. Nejvíce jmenovaná byla soutěž AZ kvíz junior, kterou rádo sleduje pět respondentů, seriál Špačkovi v síti času mají v oblíbě tři respondenti a třikrát také zazněla soutěž Bludiště a seriál Taneční akademie, který je oblíbený hlavně u děvčat. Dvakrát jmenované byly pořady jako Studio Kamarád, DVA³, Lvičata, Šikulové, Wifina a Zprávičky. Další oblíbenci se odvíjely hlavně od zájmů a koníčků jednotlivých respondentů.

	Anežka	Erik	Jan	Kristýna	Lada	Marek	Martina	Veronika
AZ kvíz Junior	✓	✓	✓	✓				✓
Bludiště	✓						✓	✓
Dé pětka		✓						

Dějpic			✓					
DVA³		✓				✓		
Lvičata				✓		✓		
Pes a jeho blog					✓			
Planeta Yó								✓
S Jakubem v přírodě						✓		
Studio Kamarád					✓		✓	
Šikulové	✓							✓
Špačkovi v síti času			✓		✓		✓	
Taneční akademie	✓			✓			✓	
U6 – úžasný svět techniky		✓						
Věda je zábava				✓	✓			
Wifina		✓				✓		
Zprávičky			✓					✓

Tabulka číslo 4, Výpis oblíbených pořadů jednotlivých respondentů.

Desátý dotaz se ptal na to, co respondenti nejraději dělají ve svém volné čase a zda mají nějaké koníčky a zájmy. Všichni z dotazovaných chodí alespoň do jednoho zájmového či sportovního kroužku. Také rádi tráví čas venku se svými kamarády nebo sourozenci, hrají hry na počítači nebo mobilu a nebo sledují videa na internetu. Dvě děvčata navíc zmiňovala, že rády malují nebo vyrábí různé výrobky podle televize nebo internetu.

„Chodím do kroužku bojových umění a to mě moc baví, takže doma často cvičím. Taky chodím u nás ve vesnici hrát fotbal a často ven s kamarády.“ (Marek)

„Doma si ráda maluju a tancuju, ráda taky běhám a jezdím na kole. V zimě mě hodně baví lyžování. Z kroužků chodím na gymnastiku a do tenisu.“ (Martina)

„...nejraději chodím ven s kamarády, hrajeme si v lese a na hřišti...“ (Jan)

„Nejdůležitější je pro mě sport, závodně tancuju a hraju holčičí fotbal. Jinak ráda sleduju videa na internetu, Facebook nebo Instagram a jsem s kamarádkami.“ (Kristýna)

„Chodím do atletiky a na klavír, obojí mě hodně baví a na klavír dost hraju i doma. Jinak si ráda maluju a nebo něco vyrábím...“ (Veronika)

„Nejvíce mě baví gymnastika, do které chodím třikrát týdně, a taky tenis, ten mám dvakrát v týdnu. V zimě jezdíme s tatínkem často lyžovat, a když jsem doma, ráda si hraju s mladšími sourozenci, něco vyrábím nebo hraju hry na mobilu.“ (Anežka)

„Doma se hodně koukám na YouTube na youtubery, to jsou mladí lidé, co natáčejí videa o sobě a různých tématech. Taky hraju na bicí, to je super a hraju tady ve vesnici fotbal.“ (Erik)

„Nejraději jsem s kamarády a nebo si hraju s mladší sestřičkou a pomáhám s ní mamce. (Lada)

Na desátou otázku – *Myslíš, že se z pořadů na Děčku můžeš dozvědět něco nového nebo se něco naučit, pokud ano, ve kterých pořadech?* – odpověděly všechny děti, že rozhodně ano. Nejčastěji zmiňované byly nové informace a vědomosti ze soutěží jako je AZ kvíz junior nebo Bludiště. Také se několik dětí naučilo něco vyrábět z pořadu Šikulové a dozvěděly se něco zajímavého ze světa fyziky a chemie z pořadů Věda je zábava a U6 – úžasný svět techniky. Dále také něco z české historie, v pořadu Dějepis, který je podle jejich slov zajímavý, ale hlavně i vtipný. A ze Zpráviček se dozvídají aktuální informace z domova i ze světa a dobré tipy na výlety.

Poslední dva dotazy (č. 12 a 13) se ptaly na to, co se dětem na Děčku líbí nejvíc a co jim naopak chybí nebo se jim nelíbí. Z toho, co se dětem líbí, zaznívalo nejčastěji, že je to televize určená pouze dětem, že tam nejsou reklamy a má spoustu zajímavých pořadů. Děti také oceňovaly webové stránky Děčka, kde je, podle jejich slov, spoustu zajímavých her a dají se pustit skoro všechny pořady. Starší děti Děčku nejčastěji vytýkaly, že je hodně zaměřené na menší děti, a proto je už tolik nebaví. Většina z tázaných by také ocenila, kdyby Děčko pokračovalo i ve večerních hodinách. Někteří by také uvítali více sportovně zaměřených pořadů a nebo nové výtvarně zaměřené pořady.

„Líbí se mi webové stránky Děčka, ráda tam hraju zajímavé hry a nebo koukám na pořady, které mě baví. A co se mi nelíbí? Je škoda, že aspoň o víkendu není i večer, protože když jsem u babičky, nemusíme jít brzy spát, ale většinou se nemáme na co koukat.“ (Anežka)

„Líbí se mi, že jsou tam pořady i pro starší děti, ale mohlo by jich být víc...“ (Erik)

„Hodně se mi na Děčku líbí, že tam nejsou žádné reklamy, ale mohlo by tam být víc sportovně zaměřených pořadů pro větší děti...“ (Kristýna)

„Líbí se mi, že je celý den jen pro děti a že tam nejsou reklamy a taky že má všechno i na internetu, protože když nemáme doma televizi, i tak se můžeme koukat.“ (Martina)

„...už mě tak moc nebaví, je pro malé děti...“ (Marek)

„Děčko má hodně dobrých a zajímavých pořadů, mohlo by jich tam být víc o malování nebo vyrábění, prostě o výtvarce. Ale je super, že tam nejsou žádné reklamy.“ (Veronika)

6. SHRnutí A VYHODNOCENí PRAKTICKÉ ČÁSTI

Praktická část si kladla za cíl ukázat na to, jak média, konkrétně televize, zasahují do života dětí, a především představit konkrétní preference dětských diváků a porovnat rozdíly v preferencích dvou věkových skupin mladých diváků, konkrétně dětí od 4 do 7 let a druhé skupiny, od 8 do 12 let. K dosažení těchto cílů byl použit kvalitativní výzkum, konkrétně polostrukturovaný rozhovor, který byl proveden celkem s patnácti dětmi ve věku od 5 do 11 let, s každým dítětem individuálně se souhlasem rodičů.

Otázky cílily hlavně na osobní preference dětských diváků, ale také to, jakou roli hraje televize v jejich životech – kolik času u ní tráví, jaký druh pořadů vyhledávají, jaké konkrétní pořady sledují pravidelně apod.

Pokud porovnáme divácké preference ve dvou tázaných skupinách, dojdeme k tomu, že jsou do značné míry rozdílné. Díky kvalitativnímu výzkumu bylo v polostrukturovaných rozhovorech zjištěno, že mladší diváci sledují televizi o dost více než ti starší. Většina mladších respondentů uvedla, že televize je hlavní náplní jejich volného času a tráví u ní několik hodin denně. Několik z mladších dětí zařadilo dokonce televizi i mezi své nejoblíbenější aktivity. Oproti tomu starší skupina tázaných uváděla, že více než televizi se věnují jiným aktivitám. Častěji sledují filmy a seriály na počítači, nebo se dívají na videa na YouTube. Mezi své oblíbené aktivity nikdo z nich televizi nezařadil, zmiňovali spíše sport, výtvarné aktivity, čas s přáteli nebo hraní her na počítači nebo mobilním telefonu.

Rozdíly můžeme vidět u toho dotazů přímo na televizi Děčko. Z mladších dětí jej pravidelně sledují úplně všichni, také jej všichni zařadily mezi své nejoblíbenější televizní kanály a některé z dětí dokonce uvedly, že v televizi sledují pouze stanici Děčko. Všechny starší děti také čas od času Děčko sledují a mají na něm své oblíbené pořady, ale už ne tak často a pravidelně, několik z nich přímo uvedlo, že raději sleduje jiné televizní stanice a Děčko jim připadá až příliš zaměřené na menší diváky.

Oproti mladším dětem, jež mezi své nejoblíbenější pořady na ČT :D zařazovaly nejčastěji pásmové pořady jako Kouzelná školka, Studio Kamarád a pak hlavně pohádky a animované seriály, mají starší diváci rádi spíše naučné pořady a soutěže,

ale také hrané a animované seriály určené pro teenagery. Starší děti také častěji zmiňovaly, že pravidelně sledují pořady na jiných stanicích. Nejčastěji animované seriály určené starším divákům, ale také nekonečné seriály na TV NOVA a další

Program ČT :D je rozdělen do dvou střídajících se úseků, jeden je určen mladším dětem (4 až 8 let) a druhý starším divákům (8 až 12let). Z realizovaného výzkumu vyplývá, že mladší děti si dokáží najít zálibení i v pořadech určených dětem starším, díky tomu je u nich Děčko v tak velké míře oblíbené. U druhé věkové skupiny to takto ale bohužel nefunguje, starší děti nezajímají pořady pro mladší a proto v rozhovorech nejčastěji kritizovaly to, že je tato stanice podle nich až moc zaměřená na mladší věkovou skupinu a starší děti upřednostňují jiné televizní stanice, nebo internet a hlavně Youtube.

Z kladných stránek ČT:D obě skupiny nejčastěji uváděly samotný fakt, že je to televizní stanice určená pouze dětem, že na ní nejsou reklamy a je zde spousta zajímavých pořadů. Také oceňovaly webové stránky Děčka, na kterých je bohatý videoarchiv a také spousta zábavně naučných her. Jako negativní věc obě skupiny uvádějí to, že televize nepokračuje ve večerních hodinách, alespoň o víkendu.

ZÁVĚR

Na základě odborné literatury a dokumentů dostupných na stránkách České televize jsem se pokusila zmapovat vývoj dětské stanice České televize Děčko a především vytvořit jakousi analýzu této stanice. V praktické části jsem se zaměřila na to, jak na tuto stanici, ale i na televizi obecně, nahlíží její nejmladší diváci. Jejich názor jsem zjišťovala za pomoci za pomoci polostrukturovaných rozhovorů s dětmi od 5 do 11 let.

Teoretická část je rozdělena na tři celky, první se věnuje masovým médiím obecně, druhý České televizi a třetí je již zaměřen přímo na ČT :D.

Jak už bylo zmíněno výše, první kapitola je věnována masovým médiím, vysvětluje, co jsou masová média, jaké jsou jejich druhy a jaký mají vliv na společnost. Součástí první kapitoly je také podkapitola Děti a média, která se zaměřuje na to, jaký mohou mít masová média vliv na vývoj dětí a mládeže, také je zde přednesen přístup ČT :D k této problematice.

Druhá kapitola je věnována České televizi samotné, jejímu vývoji na území Československa až po novodobou porevoluční historii. Také je zde představen Kodex České televize, který obsahuje zásady naplňování veřejné služby, ty jsou závazné pro Českou televizi a všechny její pracovníky. Podrobněji je zde rozebrán článek č. 2, který věnuje zvláštní pozornost dětskému divákovi a popisuje zásady České televize při tvorbě pro děti.

Třetí kapitola teoretické části popisuje přímo Dětskou stanici Děčko. V každé z podkapitol je rozebrán jeden rok existence tohoto kanálu od počátku až po současnost. Jsou zde popsány hlavní zásady a programové pilíře vysílání, programové uspořádání, a především program samotný. V každé z podkapitol jsou předvedeny nové pořady, které stanice v daném roce začala vysílat, ať už z vlastní nebo zahraniční produkce. Také jsou zde zmíněny úspěchy ČT :D na různých tuzemských a zahraničních soutěžích. Zaznamenán je také vývoj sledovanosti, která rok od roku narůstá. Poslední podkapitola je věnována grafickému designu ČT :D, který byl unikátně vytvořen jí na míru.

V praktické části této práce se snažím zjistit a zanalyzovat pohled dětských diváků na televizi obecně, ale hlavně na ČT :D. Kvalitativní výzkum byl realizován za pomoci polostrukturovaných rozhovorů s patnácti dětmi ve věku od 5 do 11 let. Výzkum si kladl za úkol zmapovat to, jak média, konkrétně televize, zasahují do života dětí, a především představit konkrétních preference dětských diváků a porovnat rozdíly v preferencích dvou věkových skupin mladých diváků, konkrétně od 4 do 7 let a od 8 do 12 let.

Při vyhodnocování výzkumu bylo zjištěno, že programové preference se v těchto dvou věkových skupinách významně odlišují, starší děti u televize tráví o mnoho méně času než děti mladší, a také většinou vyhledávají odlišné pořady. Obě skupiny mají tuto stanici v oblibě a všichni respondenti ji minimálně několikrát v týdnu sledují. Každý z respondent dokázal vyjmenovat minimálně tři oblíbené pořady na této stanici, které sleduje pravidelně. Mladší děti na ČT :D většinou nespárovaly žádná negativa, oproti tomu starší děti zdůrazňovaly, že je podle jejich názoru program ČT :D zaměřený až příliš na mladší diváky a děti ve věku od 10 do 12 let si tam toho mnoho nenajdou. Obě skupiny by uvítaly, kdyby ČT :D vysílala i ve večerních hodinách a to alespoň o víkendu. Jako pozitivum vidí obě skupiny fakt, že je tato stanice zaměřena výhradně dětem a nejsou v ní žádné reklamy a komerční sdělení. V oblibě mají také web ČT :D www.decko.cz.

ČT :D je dlouhodobě druhou nejsledovanější veřejnoprávní televizí pro děti v Evropě, svůj úspěch sklízí i na spoustě tuzemských i mezinárodních soutěží. Těší se velké oblibě jak u mladých diváků, tak u rodičů, kteří oceňují především její bezpečnost, absenci reklam a bohatou programovou nabídku, která děti nejenom baví, ale i obohacuje a vzdělává. Na základě realizovaného výzkumu můžeme potvrdit, že ČT :D představuje významné masové médium především pro děti do sedmi let, ale u starší věkové skupiny mu začínají významně konkurovat média jiná, a to nejvíce internet, Youtube a také jiné televizní stanice, které teenagerům nabízí více pořadů.

LITERATURA

- Ballová-Rokeachová, S., M.L. Defleur. 1996. Teorie masové komunikace. Praha: Karolinum.
- Bartoň, M. 2005. Veřejnoprávní sdělovací prostředky – sdělovací prostředky veřejné služby. In Správní právo. Ministerstvo vnútra ČR: 2005, roč. 38, č.3, s. 157-189.
- Buckingham, D. 1995. On the possibility of Children's Television. In In front of the Children. London: British film institute.
- Česká televize, 2003. Kodex České televize: zásady naplňování veřejné služby v oblasti televizního vysílání. Praha: Česká televize, 46 s. ISBN 80-85005-46-8.
- Česká televize. 2001 Ročenka České televize 2000. Praha: Česká televize.
- Defleur, L. M., S. Ballová-Rokeachová. 1996. Teorie masové komunikace. Praha: Univerzita Karlova.
- Gunter B., J. Mcaller. 2005. Children and television. 2.vyd. Routledge.
- Hendl, J. 2016. Kvalitativní výzkum: základní teorie, metody a aplikace. Praha: Portál.
- Jiráček, J., B. Köpplová. 2007. Média a společnost. Praha: Portál.
- Končelík, J., P. Večeřa, P. ORSÁG. 2010. Dějiny českých médií 20. století. Praha: Portál.
- Köpplová, B. 2003. Dějiny českých médií v datech: rozhlas, televize, mediální právo. Praha: Karolinum.
- Kunczik, M. 1995. Základy masové komunikace. Praha: Karolinum.

- McLuhan, M. 1991. Jak rozumět médiím. Praha: Odeon.
- McLuhan, M. 2000. Člověk, média a elektronická kultura. Brno: Jota
- Mcquail, D. 2005. Mcquail's mass communication theory. New Delhi. Thousand Oaks.
- Mičienka, M., J. Jiráček a kol. 2007. Základy mediální výchovy. Praha: Portál.
- Michalec, Z., Tisíc tváří televize: čtení o televizi z let 1953 - 1983 . Praha: Panorama.
- Miovský, L. 2006. Kvalitativní přístup a metody v psychologickém výzkumu. Vyd. 1. Praha: Grada.
- Pavlásek, M. (ed.) 2013. Když výzkum, tak kvalitativní: serpentinami bádání v terénu. Brno: Masarykova univerzita.
- Saturková J. (ed.). 2002. (Prvních) 10 let České televize. Praha: Česká televize
- Schellmann B. (ed.). 2004. Média – základní pojmy – návrhy – výroba. Praha: Europa-Sobotáles cz- s.r.o.
- Statut, kodex, strategie České televize. 1992. Praha: Česká televize.
- Strauss, A. L., J. Corbin. 1999 Základy kvalitativního výzkumu: postupy a techniky metody zakotvené teorie. Boskovice: Albert.
- Šmíd, M. 2002 „Desetiletí České televize.“ (Prvních) 10 let České televize. Praha: Česká televize, 9-14.
- Štoll, M. 2011. 1.5.1953 - zahájení televizního vysílání: zrození televizního národa. Praha: Havran.

Švaříček, R., K. Šed'ová. 2014 Kvalitativní výzkum v pedagogických vědách. Praha: Portál.

Tomandl, J. 2011. Jak účinně oslovit média. Brno: Computer Press.

Vlastník, J. 2005 Televizní násilí a zákon: Vliv televizního násilí na kriminalitu dětí a mládeže a jeho zákonná úprava. Olomouc: Votobia.

ELEKTRONICKÉ ZDROJE

Česká televize. „Konec federální televize“ [online]. Praha: Česká televize [cit.

3.11.2017]. Dostupné z: <http://www.ceskatelevize.cz/vse-o-ct/historie/ceskoslovenska-televize/konec-federalni-televize/>

Česká televize. „Období 1998-1999“ [online]. Praha: Česká televize [cit.

21.2.2017]. Dostupné z: <http://www.ceskatelevize.cz/vse-o-ct/historie/ceska-televize-od-r-1993/obdobi-1998-1999/>

Česká televize. „Období 1999-2000“ [online]. Praha: Česká televize [cit.

21.2.2017]. Dostupné z: <http://www.ceskatelevize.cz/vse-o-ct/historie/ceska-televize-od-r-1993/obdobi-1999-2000/>

Česká televize. „Prehistorie: Československá televize do roku 1992“ [online].

Praha: Česká televize [cit. 21.2.2017]. Dostupné z: <http://www.ceskatelevize.cz/vse-o-ct/historie/ceskoslovenska-televize/prehistorie/>

Česká televize. „Televizní krize (2000)“ [online]. Praha: Česká televize [cit.

21.2.2017]. Dostupné z: <http://www.ceskatelevize.cz/vse-o-ct/historie/ceska-televize-od-r-1993/krize/>

Česká televize. 2013. Nový dětský program České televize. [online]. Praha: Česká

televize [cit. 2017-11-14]. Dostupné z:

http://img.ceskatelevize.cz/press/2502.pdf?_ga=2.188630955.2046043259.1510576582-1672930926.1498175579

Česká televize. 2013. Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2013,

[online]. Praha: Česká televize [cit. 2017-11-15]. Dostupné z:

<http://img.ceskatelevize.cz/boss/image/contents/rada->

[ct/vyrocní_zpravy/zprava2013-2.pdf?v2&_ga=2.850801.1794854202.1510936313-1672930926.1498175579](http://www.ceskatelevize.cz/decko-pro-rodice/tiskove-zpravy/?v2&_ga=2.850801.1794854202.1510936313-1672930926.1498175579)

Česká televize. 2014. Česká tvorba pro děti má velkou šanci uspět i ve světě,

[online]. Praha: Česká televize [cit. 2017-11-15]. Dostupné z:

<http://www.ceskatelevize.cz/decko-pro-rodice/tiskove-zpravy/?id=7127&strana-22=2&category=22>

Česká televize. 2014. ČT :D slaví první narozeniny, [online]. Praha: Česká televize

[cit. 2017-11-15]. Dostupné z: <http://img.ceskatelevize.cz/press/3007.pdf>

Česká televize. 2014. Děčko je nejsledovanější dětskou televizí v Evropě, [online].

Praha: Česká televize [cit. 2017-11-14]. Dostupné z:

<http://www.ceskatelevize.cz/decko-pro-rodice/tiskove-zpravy/?id=6921&strana-22=4&category=22>

Česká televize. 2014. Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2014,

[online]. Praha: Česká televize [cit. 2017-11-17]. Dostupné z:

http://img.ceskatelevize.cz/boss/image/contents/rada-ct/vyrocní_zpravy/zprava2014_hospodareni.pdf?_ga=2.182472614.1827718000.1511451505-1672930926.1498175579

Česká televize. 2015. 35let Studia Kamarád, [online]. Praha: Česká televize [cit.

2017-11-12]. Dostupné z:

http://img.ceskatelevize.cz/press/3699.pdf?_ga=2.266990542.117360641.1511182726-1672930926.1498175579

Česká televize. 2015. Děčko chce děti hlavně vzdělávat. Přesto je druhé

nejoblíbenější v Evropě, [online]. Praha: Česká televize [cit. 2017-11-14]. Dostupné

z: <http://www.ceskatelevize.cz/decko-pro-rodice/tiskove-zpravy/?id=7456&strana-22=2&category=22>

Česká televize. 2015. Podzim na Děčku 2015, [online]. Praha: Česká televize [cit.

2017-11-14]. Dostupné z:

http://img.ceskatelevize.cz/press/3523.pdf?_ga=2.26408061.117360641.1511182726-1672930926.1498175579

Česká televize. 2015. Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2015,

[online]. Praha: Česká televize [cit. 2017-11-18]. Dostupné z:

http://img.ceskatelevize.cz/boss/image/contents/rada-ct/vyrocní_zpravy/zprava2015_hospodareni.pdf?_ga=2.82855958.1827718000.1511451505-1672930926.1498175579

Česká televize. 2016. Marketing, reklama i trolling. Děčko otevře nová témata,

[online]. Praha: Česká televize [cit. 2017-11-18]. Dostupné z:

<http://www.ceskatelevize.cz/decko-pro-rodice/tiskove-zpravy/?id=7665&strana-22=1&category=22>

Česká televize. 2016. Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2016,

[online]. Praha: Česká televize [cit. 2017-11-19]. Dostupné z:

http://img.ceskatelevize.cz/boss/image/contents/rada-ct/vyrocní_zpravy/zprava2016.pdf?_ga=2.82855958.1827718000.1511451505-1672930926.1498175579

Česká televize. 2017. Děčko si odváží stříbro z kreativní soutěže PromaxBDA

Awards, [online]. Praha: Česká televize [cit. 2017-11-20]. Dostupné z:

<http://www.ceskatelevize.cz/decko-pro-rodice/tiskove-zpravy/?id=6972&strana-22=4&category=22>

Česká televize. 2017. DÉČKO velká televize v malém slaví 3. narozeniny, [online].

Praha: Česká televize [cit. 2017-11-19]. Dostupné z:

http://img.ceskatelevize.cz/epress/pdf/Presskit_Decko_podzim_2016.pdf

Česká televize. 2017. Jak a proč se stávkovalo v ČT, [online]. Praha: Česká televize

[cit. 2017-11-20]. Dostupné z: <http://www.ceskatelevize.cz/ct24/media/1294264->

[jak-a-proc-se-stavkovalo-v-ct](http://www.ceskatelevize.cz/ct24/media/1294264-jak-a-proc-se-stavkovalo-v-ct)

Česká televize. 2017. Podzim na Děčku, velká televize v malém slaví 4. narozeniny.

Praha: Česká televize [cit. 2017-11-27]. Dostupné z:

http://img.ceskatelevize.cz/epress/pdf/Decko_presskit_2017_web.pdf?_ga=2.250966406.1436198203.1512639653-1672930926.1498175579

Česká televize. Děti a televize, [online] Praha: Česká televize [cit. 2017-11-20].

Dostupné z: <http://www.ceskatelevize.cz/decko-pro-rodice/deti-a-televize/>

Česká televize. DIV, [online]. Praha: Česká televize [cit. 2017-11-14]. Dostupné z:

<http://www.ceskatelevize.cz/decko-pro-rodice/web-decko-cz/div/>

Česká televize. Výtvarný styl Děčka, [online]. Praha: Česká televize [cit. 2017-11-

12]. Dostupné z: <http://www.ceskatelevize.cz/decko-pro-rodice/uvod/vytvarny-styl/>

Česká televize. Web Decko.cz, [online]. Praha: Česká televize [cit. 2017-11-12].

Dostupné z: <http://www.ceskatelevize.cz/decko-pro-rodice/web-decko-cz/>

Děti a média. Co znamená pojem televizní dítě? [online] Praha: Děti a média [cit.

2017-11-29 Dostupné z: <http://www.detiamedia.cz/art/1446/co-znamená-pojem->

[televizni-dite.htm](http://www.detiamedia.cz/art/1446/co-znamená-pojem-televizni-dite.htm)

Kuncová, J. 2012. Televize očima dětí: co sledují, kdy a na kterých programech?

[online]. Praha: Digizone. [cit. 19.11.2017]. Dostupné z: <http://>

www.digizone.cz/clanky/televize-ocima-deti-co-sleduji-kdy-a-na-kterych-programech/

Strašíková, L. 2011. Jak a proč se stávkovalo v ČT. *ČT24* [online]. [cit. 2017-11-14]. Dostupné z: <http://www.ceskatelevize.cz/ct24/media/1294264-jak-a-proc-se-stavkovalo-v-ct>

PŘÍLOHY

Příloha č. 1, Zimní grafika ČT :D, dostupné z: <http://www.ceskatelevize.cz/decko-pro-rodice/tiskove-zpravy/?id=6972&strana-22=2&category=22>

Příloha č. 2, Grafika ČT :D, dostupné z: <http://decko.ceskatelevize.cz/>

Příloha č.3, Plyšový maskot ČT :D Duháček, dostupné z:

<http://www.ceskatelevize.cz/eshop/2035-duhacek-z-decka-velky.html>

Jméno a příjmení:	Anna Bruščíková
Katedra nebo ústav:	Katedra společenských věd
Vedoucí práce:	doc. dott. Giuseppe Maiello, Ph.D.
Rok obhajoby:	2018

Název práce:	Televizní stanice pro Děti Děčko
Název v angličtině:	TV channel for children Děčko
Anotace práce:	Diplomová práce je analýzou dětské stanice České televize Děčka.
Klíčová slova:	Média, masová média, děti a televize, Česká televize, ČT :D, Děčko, Televizní stanice pro děti Děčko
Anotace v angličtině:	Diploma thesis is an analysis of TV channel for children of Czech Television Děčko.
Klíčová slova v angličtině:	Media, Mass Media, Children and Television, Czech Television, Czech Television Děčko, CT :D, Children's Television channel Děčko

Přílohy vázané v práci:	Příloha č. 1, Zimní grafika ČT :D Příloha č. 2, Grafika ČT :D Příloha č.3, Plyšový maskot ČT :D Duháček
Rozsah práce:	66
Jazyk práce:	čeština